

KARTA TECHNICZNA WYPOSAŻENIA

Uchwyty dla osób niepełnosprawnych		
Właściwości:	- Posiada wpis do rejestru wyrobów medycznych.	
Zastosowanie:	Przeznaczona dla osób niepełnosprawnych w celu wspomaganie w utrzymaniu równowagi osobom niepełnosprawnym, zwiększający także ich mobilność. Do stosowania w budownictwie mieszkalnym, miejscach pracy lub miejscach publicznych.	
	Normy	ISO 9001:2015
Instalacja:	<p>Zalecana wysokość montażu: pomiędzy 70 a 85 cm nad posadzką.</p> <p>Montaż na ścianie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Przyłożyć uchwyt do ściany i zaznaczyć otwory montażowe. • Wywiercić otwory i umieścić w otworach kotki. • Zawiesić uchwyt. 	

KARTA TECHNICZNA WYPOSAŻENIA

Miska ustępowa wisząca osób niepełnosprawnych		
Właściwości:	- Zwiększona długość. - Wymagane jest aby WC miało długość nie mniejszą niż 70 cm, oraz wysokość siedziska znajdowało się na poziomie 48 cm (razem z deską).	
Zastosowanie:	Przeznaczona do zachowania higieny dla osób niepełnosprawnych w łazienkach w budownictwie mieszkalnym, miejscach pracy lub miejscach publicznych.	
	Normy	ISO 9001:2015, ISO 14001:2015, ISO 45001:2018.
Instalacja:	<p>Podczas przechowywania produktu nie należy przewracać go, ani układać na nim innych przedmiotów. Nie przechowywać razem z rozpuszczalnikami. W przypadku transportu, należy zachować szczególną ostrożność : unikać naprężeń, uderzeń, wstrząsów itd. Powierzchnia montażowa powinna być czysta, równa, stabilna bez widocznych spękań.</p> <p>Montaż:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zainstaluj stelaż podtynkowy miski wiszącej WC zgodnie z instrukcją montażu stelaża podtynkowego. Wyłącz dopływ wody przed instalacją miski wiszącej WC. • Za pomocą miarki wymierz długość rur podłączeniowych tj. rury zasilającej miskę w wodę oraz rury odpływowej. W razie potrzeby rury podłączeniowe skrócić do odpowiedniej długości, następnie spiąć je pilnikiem, aby zniwelować ostre krawędzie. • Zamontuj zestaw montażowy miski w otwory montażowe, które znajdują się w stelażu. Nałóż miskę wiszącą WC, jeśli nie przylega do ściany, proszę zdjąć miskę i dokręcić śrubę. Miejsce połączeń rury przyłączeniowej z miską wiszącą oraz stelażem posmaruj pastą uszczelniającą. Miskę zamontuj na zabudowany wcześniej stelaż podtynkowy nakładając miskę na stelaż, wciskając rury podłączeniowe i odprowadzające wodę. Między miskę a ścianę należy zamontować uszczelkę zapewniającą redukcję dźwięku i amortyzującą naprężenia występujące podczas użytkowania miski wiszącej. Na krawędź odpływu miski wiszącej WC nałóż silikon uszczelniający. Zamontuj deskę sedesową zgodnie z instrukcją montażu deski sedesowej 	

KARTA TECHNICZNA WYPOSAŻENIA

Miska ustępowa wisząca		
Właściwości:	- zawieszana na stelażu podtynkowym.	
Zastosowanie:	Przeznaczona do zachowania higieny w łazienkach obiektów mieszkalnych, miejscach pracy lub miejscach publicznych.	
	Normy	ISO 9001:2015, ISO 14001:2015, ISO 45001:2018.
Instalacja:	<p>Podczas przechowywania produktu nie należy przewracać go, ani układać na nim innych przedmiotów. Nie przechowywać razem z rozpuszczalnikami. W przypadku transportu, należy zachować szczególną ostrożność : unikać naprężeń, uderzeń, wstrząsów itd. Powierzchnia montażowa powinna być czysta, równa, stabilna bez widocznych spękań.</p> <p>Montaż:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zainstaluj stelaż podtynkowy miski wiszącej WC zgodnie z instrukcją montażu stelaża podtynkowego. Wyłącz dopływ wody przed instalacją miski wiszącej WC. - Za pomocą miarki wymierz długość rur podłączeniowych tj. rury zasilającej miskę w wodę oraz rury odpływowej. W razie potrzeby rury podłączeniowe skrócić do odpowiedniej długości, następnie spiąć je pilnikiem, aby zniwelować ostre krawędzie. - Zamontuj zestaw montażowy miski w otwory montażowe, które znajdują się w stelażu. Nałóż miskę wiszącą WC, jeśli nie przylega do ściany, proszę zdjąć miskę i dokręcić śrubę. Miejsce połączeń rury przyłączeniowej z miską wiszącą oraz stelażem posmaruj pastą uszczelniającą. Miskę zamontuj na zabudowany wcześniej stelaż podtynkowy nakładając miskę na stelaż, wciskając rury podłączeniowe i odprowadzające wodę. Między miską a ścianą należy zamontować uszczelkę zapewniającą redukcję dźwięku i amortyzującą naprężenia występujące podczas użytkowania miski wiszącej. Na krawędź odpływu miski wiszącej WC nałóż silikon uszczelniający. Zamontuj deskę sedesową zgodnie z instrukcją montażu deski sedesowej 	

KARTA TECHNICZNA WYPOSAŻENIA

Umywalka do mycia rąk dla osób niepełnosprawnych		
Właściwości:	- Zwiększona szerokość.	
Zastosowanie:	Przeznaczona do zachowania higieny w miejscach pracy lub miejscach publicznych dla osób niepełnosprawnych.	
	Normy	ISO 9001:2015, ISO 14001:2015, ISO 45001:2018.
Instalacja:	<p>Podczas przechowywania produktu nie należy przewracać go, ani układać na nim innych przedmiotów. Nie przechowywać razem z rozpuszczalnikami. W przypadku transportu, należy zachować szczególną ostrożność : unikać naprężeń, uderzeń, wstrząsów itd. Powierzchnia montażowa powinna być czysta, równa, stabilna bez widocznych spękań.</p> <p>Montaż:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dostęp do umywalki musi być zapewniony z pozycji siedzącej. • Pod umywalką musi być miejsce na nogi i częściowo na wózek inwalidzki. • Kształt i wymiary umywalki muszą pozwalać na wygodne oparcie łokci na umywalce. • Przyłóż umywalkę do miejsca montażu i zaznacz miejsce do nawiercenia otworów. • Przy pomocy poziomicy sprawdź kąty oraz nachylenie umywalki. • Zamontuj kotki/śruby w ścianie. • Załóż umywalkę na śruby, zabezpiecz ją dodatkowo podkładkami i dokręć do ściany. • Zamontuj na umywalce baterię oraz syfon odpływowy. Następnie należy dokręcić całe mocowanie oraz uszczelnić krawędź za pomocą silikonu. 	

KARTA TECHNICZNA WYPOSAŻENIA

Umywalka do mycia rąk z baterią uruchamianą bez kontaktu z dłonią		
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Otwarcie poprzez podstawienie rąk w pobliżu detektora (brak przenoszenia bakterii). - Automatyczne zamknięcie po odsunięciu rąk z pola detekcji. - Oszczędność wody. 	
Zastosowanie:	Przeznaczony do zachowania higieny w miejscach pracy lub miejscach publicznych.	
	Normy	PN-EN 31+A1:2014-07
Instalacja:	<p>Podczas przechowywania produktu nie należy przewracać go, ani układać na nim innych przedmiotów. Nie przechowywać razem z rozpuszczalnikami. W przypadku transportu, należy zachować szczególną ostrożność : unikać naprężeń, uderzeń, wstrząsów itd. Powierzchnia montażowa powinna być czysta, równa, stabilna bez widocznych spękań.</p> <p>Montaż umywalki nablutowej:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nałóż umywalkę na szafkę / blat. • Sprawdź stabilność oraz wypoziomowanie umywalki na szafce / blacie. • Wyznacz na blacie otwór na korek. W przypadku umywalk z otworami do montażu baterii stojących, należy dodatkowo wyznaczyć miejsce na otwory do wężyków przyłączeniowych. Dla korków automatycznych należy również wyznaczyć otwory na ciąga. • Za pomocą wyrzynarki elektrycznej lub otwornicy wykonaj wcześniej wyznaczone miejsca na otwory. • Zamontuj armaturę i akcesoria zgodnie z załączonymi do nich instrukcjami. • Uszczelnij silikonem sanitarnym krawędź pomiędzy umywalką a szafką. Silikon pozostaw do wyschnięcia zgodnie z zaleceniami producenta silikonu. <p>Montaż umywalki wiszącej:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Przyłóż umywalkę do miejsca montażu i zaznacz miejsce do nawiercenia otworów. • Przy pomocy poziomicy sprawdź kąty oraz nachylenie umywalki. • Zamontuj kołki/śruby w ścianie. • Załóż umywalkę na śruby, zabezpiecz ją dodatkowo podkładkami i dokręć do ściany. • Zamontuj na umywalce baterię oraz syfon odpływowy. Następnie należy dokręcić całe mocowanie oraz uszczelnić krawędź za pomocą silikonu. 	

KARTA TECHNICZNA WYPOSAŻENIA

Prysznic dla niepełnosprawnych		
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Bez brodzika. - Podłoga antypoślizgowa. 	
Zastosowanie:	W łazienkach w budownictwie mieszkalnym, miejscach pracy oraz budynkach użyteczności publicznej.	
Dane techniczne:	Normy	PN-EN ISO 11199-1:2004
Technika zastosowania:	<ul style="list-style-type: none"> • Spadek powierzchni (w kierunku kratki ściekowej): 1-2%. • Kratka powinna znajdować się pod siedziskiem prysznicowym. • Wysokość siedziska prysznicowego: 43-48 cm. • Siedzisko powinno się znajdować naprzeciw baterii prysznicowej dla niepełnosprawnych. 	

KARTA TECHNICZNA WYPOSAŻENIA

Prysznic		
Właściwości:	- Z brodzikiem i drzwiami przesuwными.	
Zastosowanie:	W łazienkach w budownictwie mieszkalnym, miejscach pracy oraz budynkach użyteczności publicznej.	
Dane techniczne:	Normy	PN-EN 50193-2-2:2017-01
Technika zastosowania:	Przymocować profil aluminiowy z aluminiową ramą przy pomocy wkrętów. Ochronny pasek położyć po stronie statych drzwi szklanych i osadzić je w aluminiowej ramie. Użyć poziomnicy do ustawienia w pionie aluminiowej ramy, następnie wywiercić trzy otwory w ścianie odpowiednio do otworów w aluminiowej ramie. Przymocować obie boczne ścianki aluminiowego profilu do ściany przy pomocy wkrętów. Zamontować do drzwi przesuwanych wieszaki z kółkami i paski magnetyczne. Osadzić drzwi przesuwne w ramie prysznica. Wieszaki z kółkami wyregulować tak, żeby uzyskać balans i prostokątność zespołu prysznica. Zamontować uchwyt do drzwi (Nanieść silikonowe uszczelnienie wzdłuż profili ściennych i dolnej szyny prowadzącej).	

KARTA TECHNICZNA WYPOSAŻENIA

Lustro dla osób niepełnosprawnych		
Właściwości:	- Posiada wpis do rejestru wyrobów medycznych. - Możliwość regulacji kąta nachylenia.	
Zastosowanie:	Przeznaczona dla osób niepełnosprawnych w celu zapewnienia komfortu podczas korzystania z lustra przez osoby niepełnosprawne. Do stosowania w budownictwie mieszkalnym, miejscach pracy lub miejscach publicznych.	
	Normy	ISO 21542:2011
Instalacja:	Zalecana wysokość montażu: do 100 cm, nad posadzką. Montaż na ścianie: <ul style="list-style-type: none"> Montaż odbywa się za pomocą wkrętów stalowych, po uprzednim nawierceniu w miejscu przeznaczenia otworów o średnicy odpowiadającej plastikowej części kołka rozporowego, oraz głębokości przekraczającej długość tego kołka w rozstawie odpowiadającym otworom w konstrukcji mocującej. W wywiercone otwory należy wbić plastikowe elementy kołków. Wkręty stalowe należy wkręcić do przygotowanych otworów na pełną ich długość we wszystkie otwory przewidziane przez producenta w danym urządzeniu. Dołączone wkręty można zastosować do podłoża wykonanego z pełnej cegły bądź betonu. Do podłoża wykonanego z siporexu lub cegły dziurawki należy zastosować wkręty przeznaczone do tego typu podłoża. 	

KARTA TECHNICZNA WYPOSAŻENIA

Lustro zlicowane z płytkami		
Właściwości:	- Trwały sposób montażu.	
Zastosowanie:	Przeznaczona w celu zapewnienia komfortu podczas korzystania z lustra przez osoby niepełnosprawne. Do stosowania w budownictwie mieszkalnym, miejscach pracy lub miejscach publicznych.	
	Normy	PN-EN 1036-1:2008
Instalacja:	Montaż na ścianie: <ul style="list-style-type: none"> Dokładnie przygotować powierzchnię ściany poprzez jej wyrównanie oraz umycie i odtłuszczenie. Wyczyścić i odtłuścić tylną warstwę lustra. Nałożyć klej lub silikon na tylną część lustra za pomocą pistoletu – tworząc regularne paski lub linie na całej dostępnej powierzchni. Przyklejenie lustra. Uzupełnienie spoin wokół lustra silikonem. 	

KARTA TECHNICZNA WYPOSAŻENIA

Myjnia-dezynfikator			
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none">- Spełnia wymogi normy ISO EN 15883.- <u>Urządzenie występuje w wersji wolnostojącej lub do zabudowy podblatowej.</u>		
Zastosowanie:	Mycie i dezynfekcja medycznego sprzętu wielokrotnego. Wyposażenie szpitali i gabinetów specjalistycznych oraz innych placówek medycznych. Do mycia i dezynfekcji szkła laboratoryjnego, narzędzi chirurgicznych, mikrochirurgicznych, aparatów AN, narzędzi MIS., anestezyjologicznych, optycznych czy butów operacyjnych.		
	Minimalne rozmiary	Szerokość: 60 cm, wysokość: 83 cm, głębokość: 69 cm	
	Stabilność działania w środowisku elektromagnetycznym	IEC 61326-1	Wynik poprawny
	Ciepło odpadowe	0.98 kWh	
	Temperatura otoczenia	5-40°C, zalecana: 25 °C	
	Wilgotność względna	Max. 80% dla temperatury do 31°C, max. 50% dla temperatury 40°C	
Instalacja:	<ul style="list-style-type: none">- Jeżeli urządzenie będzie zainstalowane w rogu zabudowy w kształcie litery "L", szuflady po lewej lub prawej stronie urządzenia mogą być zablokowane z powodu wystającego wyświetlacza.- Podczas instalacji urządzenia należy upewnić się, że sąsiednie szafki stojące lub inne meble i wyposażenie są odporne na kondensację.- Urządzenie można ustawić w kilku wariantach:<ul style="list-style-type: none">• Wolnostojąco, z osłoną ze stali nierdzewnej.• Obok istniejącej jednostki podbiurkowej w połączeniu z płytą ze stali nierdzewnej.• Sprzęt podbiurkowy w istniejącej wcześniej wnęce z powierzchnią roboczą.- Miejsce instalacji: suche, pyłoszczelne, wolne od wibracji i wstrząsów.		

KARTA TECHNICZNA WYPOSAŻENIA

Dozownik ze środkiem myjącym uruchamiany bez kontaktu z dłonią		
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Dozowanie dowolnego środka myjącego do higieny rąk, - Płyn dozowany automatycznie w postaci sprayu, żelu lub pianki, - Dozownik uruchamiany bezdotykowo czujnikiem zbliżeniowym, 	
Zastosowanie:	Zapewnia bezpieczne mycie rąk bez ryzyka przenoszenia wirusów i bakterii poprzez dotykanie jego powierzchni. Przeznaczony do zachowania higieny w miejscach pracy lub miejscach publicznych.	
	Normy	EN 55014-1: 2017, EN 55014-2: 2015, EN 61000-3-2 : 2014, EN 61000-3-3 : 2013, EN 60335-1:2012+A11:2014, EN 62233:2008.
	Pojemność zbiornika na środek myjący	Okolo 1000 ml
Instalacja:	<ul style="list-style-type: none"> - Dozownik można zamontować na ścianie lub stojaku, - Minimalna odległość montażu nad blatem lub umywalką: 130 mm. - Montaż na ścianie: <ul style="list-style-type: none"> • Przyłożyć dozownik do ściany i zaznaczyć otwory montażowe. • Wywiercić otwory i umieścić w otworach kołki. • Wkręcić do połowy dwa górne wkręty, zawiesić dozownik i dokręcić pozostałe wkręty. 	

KARTA TECHNICZNA WYPOSAŻENIA

Dozownik ze środkiem dezynfekcyjnym uruchamiany bez kontaktu z dłonią		
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Płyn dozowany automatycznie w postaci sprayu, - Dozownik uruchamiany bezdotykowo czujnikiem zbliżeniowym, 	
Zastosowanie:	Zapewnia bezpieczną deynfekcję rąk bez ryzyka przenoszenia wirusów i bakterii poprzez dotykanie jego powierzchni. Przeznaczony do zachowania higieny w miejscach pracy lub miejscach publicznych.	
	Normy	EN 55014-1: 2017, EN 55014-2: 2015, EN 61000-3-2 : 2014, EN 61000-3-3 : 2013, EN 60335-1:2012+A11:2014, EN 62233:2008.
	Pojemność zbiornika na środek dezynfekcyjny	Okolo 1000 ml
Instalacja:	<ul style="list-style-type: none"> - Dozownik można zamontować na ścianie lub stojaku, - Minimalna odległość montażu nad blatem lub umywalką: 130 mm. - Montaż na ścianie: <ul style="list-style-type: none"> • Przyłożyć dozownik do ściany i zaznaczyć otwory montażowe. • Wywiercić otwory i umieścić w otworach kołki. • Wkręcić do połowy dwa górne wkręty, zawiesić dozownik i dokręcić pozostałe wkręty. 	

KARTA TECHNICZNA WYPOSAŻENIA

Pojemnik na ręczniki jednorazowego użytku		
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Produkt prosty w obsłudze i czyszczeniu, - Dystrybutor do wielokrotnego uzupełniania. 	
Zastosowanie:	<p>Polecany na stacje paliw, do szkół, urzędów, biur, salonów, lokali gastronomicznych, szpitali oraz toalet publicznych. Pobieranie pojedynczych ręczników z dozownika ułatwia utrzymanie czystości i zmniejsza zużycie ręczników. Dozownik zapobiega rozsypaniu się ręczników i umożliwia szybkie i wygodne pobieranie pojedynczych ręczników.</p>	
	Normy	ISO 9001, ISO 14001.
Instalacja:	<p>Montaż na ścianie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Przyłożyć pojemnik do ściany i zaznaczyć otwory montażowe. • Wywiercić otwory i umieścić w otworach kołki. • Zawiesić pojemnik. 	

KARTA TECHNICZNA WYPOSAŻENIA

Pojemnik na zużyte ręczniki jednorazowego użytku		
Właściwości:	- Z pokrywą.	
Zastosowanie:	<p>Polecany na stacje paliw, do szkół, urzędów, biur, salonów, lokali gastronomicznych, szpitali oraz toalet publicznych. Ułatwia utrzymanie czystości.</p>	
	Normy	ISO 9001, ISO 14001.
Instalacja:	<p>Montaż na ścianie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Przyłożyć pojemnik do ściany i zaznaczyć otwory montażowe. • Wywiercić otwory i umieścić w otworach kołki. • Zawiesić pojemnik. 	

KARTA TECHNICZNA WYPOSAŻENIA

Zlew gospodarczy dwukomorowy		
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Możliwość dokładnego oczyszczenia, - Wytrzymałość na obciążenie, - Trwałość. 	
Zastosowanie:	Przeznaczony do o pomieszczeń gospodarczych i socjalnych, do miejsc pracy i wielu innych zastosowań. Odporny na uszkodzenia mechaniczne.	
	Normy	EN 13310:2003
Instalacja:	<p>Wysokość maksymalna montażu zlewu nad posadzką: 50 cm.</p> <p>Montaż na ścianie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Złóż zlew z przelewem. • Zmierz przestrzeń potrzebną do powieszenia zlewu i podłączenia przelewu. • Zaznacz a następnie wywierć otwory wiertłem i zamontuj kołki. • Przykręć zlew do ściany za pomocą dołączonych śrub. Użyj plastikowych rolek w przestrzeni pomiędzy zlewem a ścianą. Pozwala to na dokręcenie zlewu bez jego uszkodzenia. Umieść plastikowe zaślepki na tły śruby. Zamontuj syfon, a w razie potrzeby skróć rurę łączącą syfon z odpływem kanalizacyjnym. 	

KARTA TECHNICZNA WYPOSAŻENIA

Zlew gospodarczy jendnokomorowy		
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Możliwość dokładnego oczyszczenia, - Wytrzymałość na obciążenie, - Trwałość. 	
Zastosowanie:	Przeznaczony do o pomieszczeń gospodarczych i socjalnych, do miejsc pracy i wielu innych zastosowań. Odporny na uszkodzenia mechaniczne.	
	Normy	EN 13310:2003
Instalacja:	<p>Wysokość maksymalna montażu zlewu nad posadzką: 50 cm.</p> <p>Montaż na ścianie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Złóż zlew z przelewem. • Zmierz przestrzeń potrzebną do powieszenia zlewu i podłączenia przelewu. • Zaznacz a następnie wywierć otwory wiertłem i zamontuj kołki. • Przykręć zlew do ściany za pomocą dołączonych śrub. Użyj plastikowych rolek w przestrzeni pomiędzy zlewem a ścianą. Pozwala to na dokręcenie zlewu bez jego uszkodzenia. Umieść plastikowe zaślepki na tły śruby. Zamontuj syfon, a w razie potrzeby skróć rurę łączącą syfon z odpływem kanalizacyjnym. 	

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Stolarka drzwiowa jednoskrzydłowa pełna, laminowana, do pomieszczeń sanitarnych			
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Dobra szczelność. - Pozbawione progów. 		
Zastosowanie:	Drzwi wewnętrzne odpowiednie do pomieszczeń przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych. Stosowane w budownictwie mieszkaniowym, użyteczności publicznej oraz budynkach zamieszkania zbiorowego.		
Dane techniczne:	Normy	PN-EN 14351-2:2018-12	
	Minimalna szerokość	90 cm	
	Izolacyjność akustyczna	PN-EN ISO 10140-2:2011	42 dB
	Klasa wytrzymałości mechanicznej	PN-EN 12400	5
	Wymagania wytrzymałościowe	PN-EN 1192:2001	Klasa 2
Montaż:	<p>Powinien się odbyć po dokładnym obmiarze. Złożyć ościeżnicę zgodnie z dołączoną do ościeżnicy instrukcją montażu. Ustawić ościeżnicę w świetle muru z zachowaniem funkcji lewa – prawa oraz szczelin między ościeżnicą a murem. Ustabilizować ościeżnicę w otworze przy pomocy klocków dystansowych (pomiędzy ościeżnicą i murem) na wysokości zawias górnych, zamka i progów, oraz dodatkowo dwóch klocków dystansowych zamocowanych po obu stronach nadproża ościeżnicy. Rozpory muszą mieć gładkie, zabezpieczone (np. miękką flanelą) krawędzie, chroniące przed uszkodzeniem ościeżnicy. Przy pomocy klinów ustawić pion stojaków w dwóch płaszczyznach i poziom nadproża ościeżnicy. Założyć skrzydło drzwiowe, sprawdzić funkcjonalność oraz przyleganie skrzydła do ościeżnicy. Zdjąć skrzydło drzwiowe i obsadzić ościeżnicę za pomocą śrub rozporowych dostosowanych do podłoża oraz dopuszczonych do stosowania i obrotu. Sprawdzić przyleganie skrzydła, w razie potrzeby regulując ustawienie ościeżnicy lub zawiasów. Luz technologiczny w przyłdze powinien wynosić 3 mm. Uszczelka nie może być ściśnięta więcej niż 3 mm. Założyć ewentualnie dodatkowe listwy rozporowe pomiędzy klockami dystansowymi, zabezpieczające ościeżnicę przed deformacją pod wpływem rozporu pianki. Równomiernie wypełnić szczeliny pianką montażową, z obu stron ościeżnicy, przestrzegając zaleceń producenta pianki. Po minimum 24 godzinach usunąć nadmiar pianki oraz kliny. Zamontować dodatkowe elementy wykończeniowe połączenia, np. opaski, ćwierćwałki, listwy maskujące. Sprawdzić ponownie sprawność działania drzwi, dokonując niezbędnych regulacji. Sprawność zamków sprawdzić poprzez 3-krotne zamknięcie drzwi na klucz. Zabezpieczyć silikonem miejsca styku ościeżnicy z podłogą (nie dotyczy montażu na tekstylnych wykładzinach podłogowych). Próg drewniany zabezpieczyć środkami do drewna. Zamontować okucia zgodnie z ich instrukcją.</p>		

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Stolarka drzwiowa jednoskrzydłowa pełna, laminowana			
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Dobra szczelność. - Otwory o sumarycznym przekroju nie mniejszym niż 0,022 m² dla dopływu powietrza. 		
Zastosowanie:	Drzwi wewnętrzne stosowane w budownictwie mieszkaniowym, użyteczności publicznej oraz budynkach zamieszkania zbiorowego.		
Dane techniczne:	Normy	PN-EN 14351-2:2018-12	Normy
	Minimalna szerokość	90 cm	Minimalna szerokość
	Izolacyjność akustyczna	PN-EN ISO 10140-2:2011	Izolacyjność akustyczna
	Klasa wytrzymałości mechanicznej	PN-EN 12400	5
	Wymagania wytrzymałościowe	PN-EN 1192:2001	Klasa 2
Montaż:	<p>Powinien się odbyć po dokładnym obmiarze. Złożyć ościeżnicę zgodnie z dołączoną do ościeżnicy instrukcją montażu. Ustawić ościeżnicę w świetle muru z zachowaniem funkcji lewa – prawa oraz szczelin między ościeżnicą a murem. Ustabilizować ościeżnicę w otworze przy pomocy klocków dystansowych (pomiędzy ościeżnicą i murem) na wysokości zawias górnych, zamka i progu, oraz dodatkowo dwóch klocków dystansowych zamocowanych po obu stronach nadproża ościeżnicy. Rozpory muszą mieć gładkie, zabezpieczone (np. miękką flanelą) krawędzie, chroniące przed uszkodzeniem ościeżnicy. Przy pomocy klinów ustawić pion stojaków w dwóch płaszczyznach i poziom nadproża ościeżnicy. Założyć skrzydło drzwiowe, sprawdzić funkcjonalność oraz przyleganie skrzydła do ościeżnicy. Zdjąć skrzydło drzwiowe i obsadzić ościeżnicę za pomocą śrub rozporowych dostosowanych do podłoża oraz dopuszczonych do stosowania i obrotu. Sprawdzić przyleganie skrzydła, w razie potrzeby regulując ustawienie ościeżnicy lub zawiasów. Luz technologiczny w przyldze powinien wynosić 3 mm. Uszczelka nie może być ściśnięta więcej niż 3 mm. Założyć ewentualnie dodatkowe listwy rozporowe pomiędzy klockami dystansowymi, zabezpieczające ościeżnicę przed deformacją pod wpływem rozporu pianki. Równomiernie wypełnić szczeliny pianką montażową, z obu stron ościeżnicy, przestrzegając zaleceń producenta pianki. Po minimum 24 godzinach usunąć nadmiar pianki oraz kliny. Zamontować dodatkowe elementy wykończeniowe połączenia, np. opaski, ćwierćwałki, listwy maskujące. Sprawdzić ponownie sprawność działania drzwi, dokonując niezbędnych regulacji. Sprawność zamków sprawdzić poprzez 3-krotne zamknięcie drzwi na klucz. Zabezpieczyć silikonem miejsca styku ościeżnicy z podłogą (nie dotyczy montażu na tekstylnych wykładzinach podłogowych). Zamontować okucia zgodnie z ich instrukcją.</p>		

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Stolarka drzwiowa PPOŻ dwuskrzydłowa stalowa, przeszklona			
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Dobra szczelność, - Szyba bezpieczna. - Rama skrzydła i ościeżnicy wykonana z kształowników aluminiowych, malowane proszkowo. - Wyposażone w zamek zasuwkowo-zapadkowy. - Klamka ze stali nierdzewnej. - Bolce przeciwwyważeniowe. - Uszczelnienie pęczniące na całym obwodzie. - Samozamykacz. 		
Zastosowanie:	W szczególności w budynkach użyteczności publicznej, takich jak szkoły, szpitale, a także w budownictwie mieszkalnym.		
Dane techniczne:	Izolacyjność akustyczna	EN ISO 717-1	42 dB
	Klasa odporności ogniowej	PN-EN 12207	minimum EI 60 w zależności od projektowanych drzwi
	Klasa wytrzymałości mechanicznej	PN-EN 12400	5
	Przewodność cieplna	EN ISO 10456	0,70 W/(m ² K)
Montaż:	<p>Powinien się odbyć po dokładnym obmiarze. Złożyć ościeżnicę zgodnie z dołączoną do ościeżnicy instrukcją montażu. Ustawić ościeżnicę w świetle muru z zachowaniem funkcji lewa – prawa oraz szczelin między ościeżnicą a murem. Ustabilizować ościeżnicę w otworze przy pomocy klocków dystansowych (pomiędzy ościeżnicą i murem) na wysokości zawias górnych, zamka i progu, oraz dodatkowo dwóch klocków dystansowych zamocowanych po obu stronach nadproża ościeżnicy. Rozpory muszą mieć gładkie, zabezpieczone (np. miękką flanelą) krawędzie, chroniące przed uszkodzeniem ościeżnicy. Przy pomocy klinów ustawić pion stojaków w dwóch płaszczyznach i poziom nadproża ościeżnicy. Założyć skrzydło drzwiowe, sprawdzić funkcjonalność oraz przyleganie skrzydła do ościeżnicy. Zdjąć skrzydło drzwiowe i obsadzić ościeżnicę za pomocą śrub rozporowych dostosowanych do podłoża oraz dopuszczonych do stosowania i obrotu. Sprawdzić przyleganie skrzydła, w razie potrzeby regulując ustawienie ościeżnicy lub zawiasów. Luz technologiczny w przyłdże powinien wynosić 3 mm. Uszczelka nie może być ściśnięta więcej niż 3 mm. Założyć ewentualnie dodatkowe listwy rozporowe pomiędzy klockami dystansowymi, zabezpieczające ościeżnicę przed deformacją pod wpływem rozporu pianki. Równomiernie wypełnić szczeliny pianką montażową, z obu stron ościeżnicy, przestrzegając zaleceń producenta pianki. Po minimum 24 godzinach usunąć nadmiar pianki oraz kliny. Zamontować dodatkowe elementy wykończeniowe połączenia, np. opaski, ćwierćwałki, listwy maskujące. Sprawdzić ponownie sprawność działania drzwi, dokonując niezbędnych regulacji. Sprawność zamków sprawdzić poprzez 3-krotne zamknięcie drzwi na klucz. Zabezpieczyć silikonem miejsca styku ościeżnicy z podłogą (nie dotyczy montażu na tekstylnych wykładzinach podłogowych). Zamontować okucia zgodnie z ich instrukcją.</p>		

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Stolarka okienna PCV z szybą bezpieczną			
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Dobra szczelność, - Odporność na różnorodne warunki atmosferyczne. 		
Zastosowanie:	Do użytku w budynkach mieszkalnych, przemysłowych i użyteczności publicznej.		
Dane techniczne:	Izolacyjność akustyczna	EN ISO 717-2	Rw (C; Ctr) = 47 (-1; -4) dB
	Przepuszczalność powietrza	PN-EN 12207	4
	Wodoszczelność	PN-EN 12208	9A
	Odporność na obciążenie wiatrem	PN-EN 12210	B5
	Przewodność cieplna	EN ISO 10456	0,70 W/(m²K)
	Odporność na włamanie	PN-EN 1627	RC3
	Klasa odporności ogniowej	PN-EN 12207	EI30
Technika zastosowania:	MONTAŻ: Powinien się odbyć po dokładnym obmiarze. Przyklejenie ciepłego parapetu za pomocą kleju lub piany. Przyklejenie taśmy paoszczelnej od wewnątrz i paroprzepuszczalnej lub rozprężnej na zewnątrz. Osadzenie okna w otworze i przymocowanie za pomocą kote, śrub lub konsol. Uszczelnienie za pomocą pianki PU, wełny mineralnej, pasków filcowych z włóknem mineralnym, korka lub taśmyuszczelniającej.		

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Stolarka okienna PPOŻ z szybą bezpieczną			
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Dobra szczelność. - Szklenie szybą ogniochronną, zespoloną. - Odporność na różnorodne warunki atmosferyczne. - Ościeżnica oraz poprzeczki wykonane z kształtowników aluminiowych. - Wypełnienie zamontowane za pomocą uszczelki i listew przyszybowych. - Profile wypełnione wkładami ogniochronnymi zapewniając odporność ogniową min. EI60. 		
Zastosowanie:	Do użytku w budynkach mieszkalnych, przemysłowych i użyteczności publicznej.		
Dane techniczne:	Izolacyjność akustyczna	EN ISO 717-2	Rw (C; Ctr) = 47 (-1; -4) dB
	Przepuszczalność powietrza	PN-EN 12207	4
	Wodoszczelność	PN-EN 12208	9A
	Odporność na obciążenie wiatrem	PN-EN 12210	B5
	Przewodność cieplna	EN ISO 10456	0,70 W/(m²K)
	Odporność na włamanie	PN-EN 1627	RC3
	Klasa odporności ogniowej	PN-EN 12207	minimum EI60 (w zależności od wymagań dla projektowanego okna)
Technika zastosowania:	MONTAŻ: Powinien się odbyć po dokładnym obmiarze. Przyklejenie ciepłego parapetu za pomocą kleju lub piany. Przyklejenie taśmy paoszczelnej od wewnątrz i paroprzepuszczalnej lub rozprężnej na zewnątrz. Osadzenie okna w otworze i przymocowanie za pomocą kote, śrub lub konsol. Uszczelnienie za pomocą pianki PU, wełny mineralnej, pasków filcowych z włóknem mineralnym, korka lub taśmyuszczelniającej.		

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Parapety wewnętrzne PCV			
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Dobra szczelność. - Łatwe w montażu. 		
Zastosowanie:	Przeznaczone do montażu z oknami z PVC, drewnianymi i wykonanymi z aluminium wewnątrz budynków mieszkalnych, przemysłowych i użyteczności publicznej. Zabezpieczenie ościeży i podoknia przed wy wpływem czynników atmosferycznych.		
Dane techniczne:	Udarność	PN-EN ISO 179-1:2004/A1:2010 metoda 1fc	≥ 30
	Wytrzymałość na rozciąganie	PN-EN ISO 527-1:2012 próbki typu 1B wg PN-EN ISO 527-2:2012	≥ 36 MPa
	Moduł sprężystości przy rozciąganiu	PN-EN ISO 527-1:2012 próbki typu 1B wg PN-EN ISO 527-2:2012	≥ 2000 MPa
	Temperatura mięknięcia wg Vicata	PN-EN ISO 306:2014 metoda B50	≥ 75 °C
	Przyczepność folii do PVC, sprawdzona wytrzymałością do oddzielenia	PN-EN 13245-3:2010	0,70 W/(m²K)
Montaż:	<p>Sposób oraz miejsce montażu parapetu może wpływać na powstawanie grzybów, pleśni, ale także tzw. "mostków termicznych" (miejscowego obniżenia izolacyjności cieplnej). Dlatego też przy osadzaniu parapetów należy zastosować się do kilku zasad.</p> <p>Parapet powinien wystawać około 30 - 40 mm poza obręb ściany. Parapet należy zamocować do kształtownika tzw. "listwy progowej", która jest na stałe przykręcona do dolnej części ramy ościeżnicy okna. Dzięki listwie możliwe jest prawidłowe wykonanie uszczelnienia ościeży.</p> <p>Jeżeli parapet montujemy do okna PVC lub aluminiowego, kołnierz parapetu umieszczamy pod profilem progowym ościeży.</p> <p>Przy montażu do okna drewnianego należy zwrócić uwagę, czy ramiak ma fabrycznie wykonany wręb na zamontowanie parapetu. Jeżeli takiego wrębu nie ma, należy wykonać tzw. "wydrę".</p> <p>Parapet powinien być oparty na murze (osadzony na podkładzie z zaprawy), tak aby wypust poza lico ściany nie przekraczał 100 mm. Styk parapetu i ościeżnicy należy zabezpieczyć uszczelniaczem silikonowym.</p>		

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Parapety zewnętrzne stalowe	
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Odporność na warunki atmosferyczne. - Odporność na działanie promieni UV.
Zastosowanie:	Przeznaczone do montażu z oknami z PVC, drewnianymi i wykonanymi z aluminium w budynkach mieszkalnych, przemysłowych i użyteczności publicznej. Zabezpieczenie ościeży i podoknia przed wy wpływem czynników atmosferycznych.
	Wydłużenie przy zerwaniu $\geq 10 \%$
	Wytrzymałość na rozciąganie $\geq 10 \text{ MPa}$
	Trwałość określona zmianą barwy po napromieniowaniu do 6200 MJ/m^2 Jednolita zmiana barwy
	Odporność na uderzenie w temperaturze -10°C przy energii 10 J Brak uszkodzeń
Montaż:	<p>Sposób oraz miejsce montażu parapetu może wpływać na powstawanie grzybów, pleśni, ale także tzw. "mostków termicznych" (miejscowego obniżenia izolacyjności cieplnej). Dlatego też przy osadzaniu parapetów należy zastosować się do kilku zasad.</p> <p>Parapet powinien wystawać około 30 - 40 mm poza obręb ściany. Parapet należy zamocować do kształtownika tzw. "listwy progowej", która jest na stałe przykręcona do dolnej części ramy ościeznicy okna. Dzięki listwie możliwe jest prawidłowe wykonanie uszczelnienia ościeży.</p> <p>Jeżeli parapet montujemy do okna PVC lub aluminiowego, kołnierz parapetu umieszczamy pod profilem progowym ościeży.</p> <p>Przy montażu do okna drewnianego należy zwrócić uwagę, czy ramiak ma fabrycznie wykonany wręb na zamontowanie parapetu. Jeżeli takiego wrębu nie ma, należy wykonać tzw. "wydrę".</p> <p>Parapety stalowe charakteryzują się małą rozszerzalnością liniową, w związku z czym parapety o długości nawet do 6 mb możemy montować bez zachowania tzw. "szczeliny dylatacyjnej" (przestrzeń pomiędzy dwiema przylegającymi do siebie powierzchniami, umożliwiającą ich niezależną pracę statyczną i odkształcanie się).</p> <p>Parapety montujemy z zakończeniami obustronnymi z PCV. Zakończenia posiadają od strony budynku zamkniętą rynienkę, która służy do odprowadzania wody na zewnątrz przez co unika się pęknięcia muru.</p> <p>Do osadzenia parapetu stosujemy kleje poliuretanowe.</p> <p>Zaraz po osadzeniu parapetu należy usunąć z niego folię ochronną.</p>

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Rynny i rury spustowe z PCV			
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Dobra szczelność. - Prosty montaż. 		
Zastosowanie:	Stosowane w celu odprowadzania wody z dachów budynków mieszkalnych oraz użyteczności publicznej.		
Dane techniczne:	Normy	PN-EN 607:2005	
	Wytrzymałość na rozciąganie	PN-EN 6259-1:2003	$\geq 42 \text{ N/mm}^2$
	Wydłużenie przy zrywaniu	PN-EN 6259-1:2003	$\geq 100 \%$
	Skurcz termiczny	EN 473	$\leq 3 \%$
	Wytrzymałość na rozciąganie uderowe	EN ISO 8256	$\geq 500 \text{ kJ/m}^2$
	Temperatura mięknięcia wg Vicata	PN-EN ISO 727	$\geq 75^\circ\text{C}$
Technika zastosowania:	<p>Montaż rynny: Po zamontowaniu haków można umieścić w nich rynnę i określić położenie rury spustowej. Po zaznaczeniu odpowiedniego miejsca na sztucer, nożycami wycinamy otwór w rynnie, który obrabiamy usuwając nierówności. Do łączenia rynien na długości służy złączka rynny, która wyposażona jest w uszczelkę – połączenie nie wymaga klejenia ani dodatkowego uszczelnienia.</p> <p>Montaż rur spustowych: Po dobraniu łącznika pomiędzy kolanami, zestaw montujemy prowizorycznie aby dobrać odpowiednią długość rury spustowej.</p> <p>Pierwszą rurę mocujemy w odległości około 150 mm od krawędzi kolanka. Odległość wylewki od ziemi nie może być mniejsza niż 200 mm. Obejmy montowane są do ściany za pomocą śrub z kotwami rozporowymi. Należy zwrócić uwagę na zachowanie pionu – tak, aby rura ustawiona była równolegle do ściany. Docieętą na odpowiednią długość rurę spustową skręcamy z wylewką za pomocą wkręta samowiercącego. Najlepiej zrobić to z tyłu, aby nie było widać połączenia. Tak przygotowany element mocujemy w obejmach skręcając je w taki sposób, aby uniemożliwić wysunięcie się rury spustowej.</p>		

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Poręcze stalowe		
Właściwości:	- Wytrzymałość i odporność na uszkodzenia mechaniczne.	
Zastosowanie:	Główne zastosowanie to ułatwienie komunikacji w obiektach przemysłowych oraz użyteczności publicznej	
Dane techniczne:	Normy	EN 1090-2:2008+A1:2011 EN ISO 3834
Technika zastosowania:	<p>Pomiary i zaznaczenie otworów Przystaw elementy balustrady do schodów – o ile to możliwe, lub wymierz punkty mocowań. Zaznacz je markerem i ostatecznie sprawdź ich poprawność. Beton, jako mało elastyczny materiał, nie wybacza błędów pomiarowych.</p> <p>Przygotowanie otworów W schodach, które nie będą wykańczane okładziną, albo tam, gdzie balustradę mocuje się z boku i miejsca łączników nie będą niczym przystonięte, trzeba zwrócić uwagę na estetykę otworów montażowych. Najlepiej też robić to w dwóch etapach – najpierw wywiercić otwór o średnicy kilku milimetrów, a dopiero podczas drugiego wiercenia powiększyć go do wymaganej średnicy. Dzięki temu minimalizuje się naprężenia w miejscu pracy wiertła i powierzchnia betonu nie powinna odprysnąć.</p> <p>Wiercenie Wywierć otwory, używając odpowiedniego sprzętu – wiertła do betonu i wiertarki z opcją udaru. Otwór powinien mieć średnicę maksymalnie taką, jak grubość śruby i być głębszy o 10 mm niż jej długość. Przy pionowym osadzaniu nie jest wymagane czyszczenie otworu, wystarczy wykonać otwór głębszy o trzykrotną średnicę śruby. Przy montażu bocznym otwór należy oczyścić z pyłu – za pomocą pompki lub szczotki. Dopuszcza się wykonywanie otworów z równoczesnym odsysaniem pyłu albo otworów wykonanych techniką diamentową i wówczas także nie jest konieczne dodatkowe czyszczenie otworu.</p> <p>Montaż Kiedy otwory są już gotowe, przyłóż balustradę i przykręć ją za pomocą śrub. Pamiętaj, że śruby mogą być dwukrotnie poluzowane, więc na tym etapie możesz wyregulować jeszcze wysokość i poziom balustrady. Kiedy jesteś już pewny prawidłowego położenia konstrukcji, dokręć śruby upewniając się, że mocowanie jest równe (teb śruby zlicował się z podłożem).</p> <p>Sprawdzenie Należy jednak pamiętać o zabezpieczeniu otworów, by woda nie wlewała się „do środka” podłoża, co może powodować jego pękanie. Na koniec sprawdź wytrzymałość mocowania.</p>	

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Obróbki blacharskie		
Właściwości	- Wytrzymałość i odporność na uszkodzenia mechaniczne. - Szczelność i estetyka pokrycia dachu.	
Zastosowanie:	Zastosowanie w budownictwie oraz w wykończeniu wnętrz. Duża część z nich przeznaczona do montażu na dachach płaskich lub dwuspadowych.	
Dane techniczne:	Normy	EN 1090-2:2008+A1:2011 EN ISO 3834
Technika zastosowania:	Przed montażem dokładnie zmierzyć powierzchnię i część jaka będzie montowana. Procedura montażu powinna odbyć się zgodnie z zaleceniami producenta produktu. Na końcu należy sprawdzić wytrzymałość mocowania.	

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Tynk cementowo-wapienny			
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none">- Duża plastyczność.- Droбноziarnista struktura.		
Zastosowanie:	Do wykonywania jednowarstwowych tynków cementowo-wapiennych wewnątrz budynków mieszkalnych, obiektów użyteczności publicznej.		
Dane techniczne:	Współczynnik oporu dyfuzyjnego pary wodnej μ	PN-EN 998-1	5 / 20
	Wytrzymałość na ściskanie	CS II	
	Reakcja na ogień	A1	
Technika zastosowania:	<p>Prace należy rozpocząć od przygotowania podłoża, tak by było: suche, nośne, nieprzemarznięte, wolne od kurzu i innych zanieczyszczeń, które mogą osłabić przyczepność masy tynkarskiej do ściany. Następnie przygotować masę tynkarską. Nałożyć masę ręcznie lub mechanicznie, za pomocą odpowiedniego agregatu, w zależności od zaleceń producenta tynku. W przypadku nierównych płaszczyzn tynk powinien być наносzony na ścianę dwukrotnie, niekiedy nawet trzykrotnie. W takich przypadkach najpierw wykonuje się obrzutkę, czyli pierwszą, mocniejszą warstwę tynku. Im bardziej będzie chropowata, tym lepsza będzie przyczepność kolejnej warstwy tynku. Po wyschnięciu zaprawy możemy przystąpić do nakładania kolejnej warstwy tynku. – Niezależnie od sposobu nanoszenia tynku na ścianę czy sufit, technologia wykończenia powierzchni jest taka sama. Po nałożeniu, zaprawę równa się wstępnie łatą tynkarską typu „H”. Po związaniu wyrównuje się wszystkie nierówności za pomocą łaty trapezowej, po czym zaciera pacą styropianową, filcową lub gąbkową.</p>		

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Tynk wapienny			
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none">- Hamuje powstawanie grzybów i pleśni..- Reguluje klimat w pomieszczeniach.		
Zastosowanie:	Do stosowania na ścianach i stropach budynków, począwszy od piwnicy aż po dach. Przeznaczony do wszelkich wewnętrznych pomieszczeń (zalecany do pokoiów dziennych, sypialni), włącznie z pomieszczeniami narażonymi na długotrwale utrzymującą się wilgoć lub o podwyższonym zawilgoceniu jak kuchnie, łazienki, piwnice. Może być stosowany jako jednowarstwowy, zacierany tynk wierzchni lub wykorzystywany jako tynk podkładowy pod gładź wapienną. Na wszelkie mineralne podłoża budowlane - beton, beton komórkowy, cegła wypalana, pustaki ceramiczne i silikatowe.		
Dane techniczne:	Współczynnik oporu dyfuzyjnego pary wodnej μ	PN-EN 998-1	≤ 15
	Wytrzymałość na ściskanie	CS II	
	Reakcja na ogień	A1	
Technika zastosowania:	<p>Temperatura otoczenia, podłoża i materiału w czasie obróbki i procesu wiązania nie powinna być niższa niż +5°C i wyższa niż +25°C.</p> <p>Podłoża o dużej chłonności jak np. beton komórkowy zwilżyć obficie wodą. Nie doprowadzać do tworzenia się filmu wodnego na ścianie bezpośrednio przed tynkowaniem. Na podłożach betonowych lub o niskiej chłonności zastosować podkład wzmacniający przyczepność, ewentualnie obrzutkę wstępną lub wykonać cało-powierzchniowo warstwę z zaprawy przeczesanej w poziomie grzebieniem tynkarskim. Stosować nierdzewne profile narożnikowe, osadzone na zaprawie montażowej - nie stosować gipsu.</p> <p>Aplikacja ręczna: zawartość worka wsypać do ok.7,5 l czystej chłodnej wody i dobrze wymieszać mieszarką wolnoobrotową przez ok. 3-5 min. do uzyskania jednorodnej masy pozbawionej grudek. Po chwili ponownie krótko przemieszać.</p> <p>Aplikacja maszynowa: przy nakładaniu maszynowym za pomocą agregatu tynkarskiego, woda dozowana jest automatycznie po ustaleniu odpowiedniej konsystencji roboczej tynku. Może być nakładany wszelkimi, powszechnie stosowanymi agregatami tynkarskimi (np. PFT G4, M-Tec m3, itp.). Nie stosować żadnych innych dodatków oprócz wody (np. środków przeciwko zamarzaniu, przyspieszaczy wiązania etc.). Tynk narzucać na ścianę przy użyciu kielni lub maszynowo agregatem tynkarskim na żadaną grubość (średnia, zalecana grubość to ok.15-20 mm). W miejscach narażonych na pęknięcia (np. przejścia różnych materiałów w podłożu, lub narożniki okien i drzwi) należy zatapiać siatkę do zbrojenia tynków maszynowych. Po aplikacji świeży tynk ściągać łatą typu H, wyrównując wstępnie jego powierzchnię na ścianie, sprawdzić jednocześnie pion i kąty. W przypadku potrzeby dorzucać tynk w miejscach ewentualnych ubytków. Przy grubości tynku powyżej 25 mm nakładać wielowarstwowo, metodą „świeże na świeże” – kolejną warstwę nanieść po wstępnym związaniu pierwszej warstwy tynku. Tak przygotowane powierzchnie pozostawić do stwardnienia. Czas potrzebny do wiązania tynku umożliwiającego dalszą obróbkę zależy od, rodzaju i chłonności podłoża, temperatury i wilgotności powietrza. Świeżo stwardniały tynk wyrównać łatą trapezową poprzez zdrapywanie wierzchniej warstwy na całej powierzchni. Wyrównane w ten sposób ściany lub strop zwilżyć skrapiając wodą, zacierać ręcznie pacą styropianową, a następnie gąbką lub filcem, ewentualnie mechanicznie - zacieraczką do tynków, do czasu uzyskania efektu jednorodnej struktury powierzchni tynku. Na powierzchniach przeznaczonych pod płytki ceramiczne nie zacierać tynku – wyrównaną powierzchnię pozostawić szorstką.</p> <p>Świeżo otynkowane powierzchnie należy przez 2 dni utrzymywać w stanie wilgotnym. Nie dopuszczać do bezpośredniego nagrzewania otynkowanej powierzchni. Przed położeniem każdej następnej warstwy zachować przerwę technologiczną - 10 dni na każdy 1 cm grubości tynku.</p>		

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Tynk mozaikowy			
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none">- Dobra przyczepność.- Odporny na szkody mechaniczne.		
Zastosowanie:	Dekoracyjny tynk cienkowarstwowy, jakościowo kontrolowany, do wykonywania wypraw tynkarskich. Do stosowania na podłożach betonowych, tradycyjnych tynkach cementowo-wapiennych, płytach gipsowo-kartonowych, gipsowo-włóknowych oraz tynkach gipsowych. Doskonały na powierzchnie silnie eksploatowane oraz narażone na zabrudzenia (przejścia, cokoty, balustrady, korytarze).		
Dane techniczne:	Przenikanie pary wodnej	PN-EN 998-1	≥ 1,4 m
	Przyczepność	≥ 0,5 MPa	
	Współczynnik przepuszczalności wody	≤ 0,06 [kg/(m2 h0,5)]	
Technika zastosowania:	<p>Temperatura stosowania: od +8°C do + 25°C (powietrza, podłoża i materiału), wilgotność powietrza: poniżej 75%. Nie nakładać na bezpośrednim nasłonecznieniu, podczas deszczu, przy silnym wietrze lub wysokiej wilgotności powietrza. Stosować na nośne, zwarte, suche, równe, czyste, wolne od kurzu i pyłu oraz innych środków zapobiegających przyleganiu</p> <p>Opakowanie tynku mozaikowego dokładnie wymieszać. Zaleca się aby podkład pod tynki był zabarwiony w kolorze zbliżonym do kompozycji tynku. Prace tynkarskie na jednej wyodrębnionej powierzchni należy prowadzić w sposób ciągły, aby uniknąć nierównomierności struktury i barwy tynku. W związku z tym, wykonywania wyprawy nie należy przerywać. Na jednej płaszczyźnie pracować bez przerw, zachowując jednakową konsystencję materiału. W przypadku konieczności przerywania pracy, należy wzdłuż wyznaczonej linii przykleić samoprzylepną taśmę, nałożyć masę, wygładzić, a następnie zerwać taśmę z resztkami świeżego materiału. Po przerwie należy kontynuować pracę od wyznaczonego miejsca. Krawędź nałożonego wcześniej tynku można zabezpieczyć taśmą samoprzylepną. Narzędzia i świeże zabrudzenia należy zmyć wodą, a stwardniałe resztki tynku usuwać mechanicznie. Masę tynkarską równomiernie nanosić na podłoże za pomocą trzymanej pod kątem stalowej nierdzewnej pacy, na grubość ziarna. Wygładzić wyprawę pacą stalową lub plastikową zanim jej powierzchnia zacznie przesychać. Nie obrabiać ponownie wcześniej nałożonej zaprawy. Stykające się powierzchnie ścian tynkować w miarę możliwości w ten sam dzień w celu uniknięcia różnic z powodu wpływów warunków atmosferycznych.</p> <p>W zależności od temperatury i wilgotności powietrza, wyprawa wysycha w ciągu 4 do 10 dni, w tym czasie należy ją chronić przed bezpośrednimi opadami, spadkiem temperatury poniżej +8°C oraz silnym wiatrem. Spoiwo w tynku staje się całkowicie bezbarwne dopiero po pełnym i poprawnym wyschnięciu. Mleczne zabarwienie spoiwa po wyschnięciu świadczy o niedotrzymaniu warunków nakładania lub wysychania.</p>		

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Gładź gipsowa		
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Dobra przyczepność do podłoża. - Duża plastyczność. 	
Zastosowanie:	Stosowana na takich podłożach jak: tynki gipsowe, płyty gipsowo-kartonowe, tynki cementowo-wapienne oraz gładkie powierzchnie betonowe.	
Dane techniczne:	Normy	PN-EN 13279:2009 (EN 13279:2008)
	Przyczepność do płyty g-k	>0,1 MPa
	Reakcja na ogień	A1
Technika zastosowania:	<p>Przed zastosowaniem gładzi konieczne jest oczyszczenie podłoża z luźnych elementów, pozostałości starych powłok malarskich, tapet oraz innych zanieczyszczeń np. pyłu, olejów czy wosków, które mogą ograniczać przyczepność i wiązanie produktu. Podłoże nie może być wilgotne ani zamarznięte. Produkt należy stosować w temperaturze +5°C do +25°C. Naloty z pleśni, mchów czy grzybów należy odpowiednio oczyścić. Wykonawca przed rozpoczęciem prac jest zobowiązany do oceny powierzchni pod kątem konieczności użycia środka gruntującego (powierzchnie chłonne, osłabione). Dla powierzchni bardzo chłonnych i osłabionych konieczne jest zastosowanie preparatu gruntującego stężonego bez rozcieńczania, co zapewni stabilizację podłoża przed aplikacją gładzi. W przypadku podłoży chłonnych, ale stabilnych zaleca się użycie standardowego preparatu gruntującego rozcieńczonego wodą w stosunku 1:1. Nie zaleca się gruntowania podłoży stabilnych i czystych o niskiej chłonności oraz stosowania gruntów głęboko penetrujących. W przypadku wykonywania gładzi na podłożach betonowych należy stosować grunt z piaskiem kwarcowym.</p> <p>Do przygotowania gładzi należy stosować czyste narzędzia wykonane z materiałów nierdzewnych. Do rozrabiania należy używać wyłącznie czystej wody oraz wiadra wykonanego z tworzywa sztucznego. Suchą mieszankę należy rozrabiać według wskazówek producenta. Przed nakładaniem odczekać ok. 3-4 min, a następnie jeszcze raz zamieszać. Masę należy zużyć w ciągu 60 minut, nakładając za pomocą metalowej pacy lub szpachelki – grubość jednorazowo nałożonej warstwy może wynosić od 2 do 4 mm. Po wyschnięciu, nierówności należy usunąć drobną siatką ścierną</p>	

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Farba silikatowa	
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Matowa, - Wysoka zdolność krycia, - Odporna na wpływy atmosferyczne i zanieczyszczenia przemysłowe, - Dyfuzyjna.
Zastosowanie:	Farba przeznaczona jest do wykonywania wysokojakościowych, trwałych wymalowań zewnętrznych na wszystkich podłożach mineralnych uprzednio nie malowanych (tynk, beton, piaskowiec, cegła) oraz pokrytych mocno trzymającymi się wymalowaniami mineralnymi. Szczególnie zalecany jest do stosowania w systemach Renowacji Starego Budownictwa. Dzięki chemicznej reakcji szkła wodnego potasowego z minerałami podłoża oraz CO ₂ z atmosfery następuje tzw. „utwardzenie powłoki malarskiej”.
Dane techniczne:	<p>Baza: wodna dyspersja kopolimeru akrylowego i stabilizowanej krzemionki koloidalnej, z dwutlenkiem tytanu wypełniaczami węglanowymi oraz środkami pomocniczymi pochodzenia organicznego.</p> <p>Kolor: biały, inne wg palety barw</p> <p>Zużycie: ok. 0,33 l/m² przy dwukrotnym malowaniu, dokładne zużycie należy wyznaczyć poprzez dokonanie prób.</p> <p>Gęstość: ok. 1,5 g/cm³.</p> <p>Zawartość substancji nielotnych: 55 – 65 %</p> <p>Połysk: G3 (matowa)</p> <p>Grubość powłoki: E3 (> 100 i ≤ 200)</p> <p>Wielkość ziarna: S1 (drobne)</p> <p>Gęstość strumienia dyfuzji pary wodnej V: V₁ > 150 g/(m² x d)</p> <p>Opór dyfuzyjny S_d (ekwiwalentna grubość warstwy powietrza): < 0,14 m</p> <p>Przepuszczalność wody W: W₃ ≤ 0,1 kg/(m² x h_{0,5})</p>
Klasa odporności pożarowej:	A1
Normy:	PN-EN998-1-2010-12
Technika zastosowania:	<p>PODŁOŻE:</p> <p>Podłoża winny spełniać wymogi określone w normie PN-69/B-10280 (Roboty malarskie budowlane farbami wodnymi i wodorozcieńczalnymi farbami emulsyjnymi), a w szczególności: Podłoże musi być mocne, suche i wolne od substancji zmniejszających przyczepność. Bardzo chłonne lub syjące podłoże należy zagruntować.</p> <p>SPOSÓB NAKŁADANIA:</p> <p>Pędzlem, wałkiem lub przez natrysk. W przypadku podłoży o podwyższonej chłonności nanosić dwukrotnie tzw. metodą "mokre na more".</p>

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Farba antybakteryjna z jonami srebra			
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Odporna na detergenty. - Odporna na szorowanie na mokro, - Tworzy powłokę paroprzepuszczalną, 		
Zastosowanie:	<p>Farba przeznaczona jest do dekoracyjnego malowania ścian i sufitów wewnątrz pomieszczeń, wykonanych z tynków cementowo-wapiennych, tynków gipsowych, betonu, płyt gipsowo-kartonowych, flizeliny, tapet papierowych i z włókna szklanego, tynków strukturalnych i powierzchni wcześniej malowanych farbami lateksowymi lub akrylowymi. Może być stosowana w obiektach użyteczności publicznej, służby zdrowia jak również w budownictwie indywidualnym.</p>		
Dane techniczne:	<p>Gęstość 20±0,5 °C, [g/cm³]</p> <p>Współczynnik przenikania pary wodnej</p> <p>Odporność na środki dezynfekujące</p> <p>Odporność na szorowanie</p> <p>Odporność na szorowanie</p>	<p>PN-EN ISO 2811-1 EN ISO 7783-2</p> <p>PN-EN ISO 2812-4</p> <p>PN-EN 13300 DIN 53778-2</p>	<p>1,500÷1,600 Sd > 0,14 [m] Wysoki Eco Chlor</p> <p>Klasa 1 ≥ 10 000 cykli</p>
Technika zastosowania:	<p>Przed użyciem wyrób należy dokładnie wymieszać. W razie potrzeby rozcieńczyć wodą w ilości max. 5% obj. Zalecana ilość warstw 1-2. Podłoża kontrastowe, niejednolite kolorystycznie należy malować dwukrotnie. Drugą warstwę należy nakładać po wyschnięciu pierwszej. Po zakończeniu malowania narzędzia należy umyć wodą. Świeże tynki cementowo-wapienne maluj po 4 tygodniach od ich nałożenia. Pełne własności użytkowe powłoka uzyskuje po 2 tygodniach. Prace malarskie należy przeprowadzać w temperaturze podłoża i otoczenia +5 do +25 °C i wilgotności względnej powietrza między 45%-80%. Dla kolorów o niestandardowym kryciu, wskazanych w bazie danych przy maszynach kolorujących, należy użyć wskazanego podkładu. Produkt wodorozcieńczalny, nieodporny na mróz. Przechowywać w temp. powyżej 0 °C w chłodnym i suchym pomieszczeniu.</p>		

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Farba lateksowa zmywalna			
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Matowa, - Bardzo dobra przyczepność do podłoża - Odporna jest na przemywanie środkami dezynfekującymi. 		
Zastosowanie:	Przeznaczona do dekoracyjno-ochronnego malowania ścian i sufitów wewnątrz pomieszczeń mieszkalnych, biurowych i użyteczności publicznej, w tym w obiektach szkolno-wychowawczych (szkoły, przedszkola itp.), laboratoriach, obiektach służby zdrowia (szpitale, przychodnie, gabinety, sale zabiegowe, stacje dializ, itp.) oraz zakładach usługowych i produkcyjnych, także branży spożywczej z wykluczeniem bezpośredniego kontaktu z żywnością		
Dane techniczne:	Odporność na szorowanie na mokro Odporność na działanie światła LZO	PN-EN 13300	Klasa 2 Po 8-godzinnym ciągłym naświetlaniu lampą UVC (odległość od powłoki -1,5m) powłoka nie żółknie. Kat. A/a
Technika zastosowania:	<p>Podłoże przeznaczone do malowania musi być czyste, suche i odtłuszczone, oczyszczone z pyłu i luźno z nim związanych elementów. Usunąć pleśń oraz wszelkie zanieczyszczenia ograniczające przyczepność farby do podłoża za pomocą odpowiednich preparatów. Do wypełnienia ubytków i pęknięć w podłożu oraz wyrównania powierzchni ścian i sufitów należy zastosować odpowiednią szpachlówkę. Upewnić się, czy wszystkie powierzchnie szpachlowane lub wcześniej malowane farbą z potyskiem są zmatowione. Powierzchnie niemalowane:</p> <p>Tynki mineralne i podłoża betonowe można malować po minimum 4 tygodniach sezonowania. Powierzchnie oczyścić z kurzu i brudu, nierówności i ubytki wygładzić szpachlówką. Następnie zagruntować farbą gruntującą. Powierzchnie uprzednio malowane:</p> <p>Przed malowaniem powierzchnię należy zmyć i odtłuścić. Luźno związane elementy starej powłoki usunąć, potyskliwe powierzchnie zmatowić. Nierówności i ubytki wyrównać odpowiednią szpachlówką. Całość podłoża zagruntować farbą gruntującą. Powierzchnie malowane farbą klejową lub wapienną:</p> <p>Farbę wapienną lub klejową usunąć całkowicie. Powierzchnie oczyścić z kurzu i brudu, nierówności i ubytki wygładzić szpachlówką. Następnie zagruntować farbą gruntującą.</p>		

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Wykładzina podłogowa PCV homogeniczna do pomieszczeń medycznych			
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Certyfikat do stosowania w pomieszczeniach czystych ISO4 i GMP-klasa-A, - Odporność na duże natężenie ruchu: wózki widtowe, - Doskonała odporność chemiczna. 		
Zastosowanie:	Do stosowania w obiektach służby zdrowia, w budynkach użyteczności publicznej, laboratoriach – pomieszczeniach czystych "clean room".		
Dane techniczne:	Grubość całkowita	EN ISO 24346	2 (0,08") mm
	Norma / specyfikacja produktu	EN ISO 10581 (EN 649)	-
	Klasyfikacja europejska	EN ISO 10874 (EN 685)	klasa 34 - 43
	Specyfikacja wzorcowa	ASTM F1913	Spełnia wymagania
	Maksymalne dopuszczalne obciążenie statyczne	ASTM F970	- 0,002" pod naciskiem 250 psi Maks. 2000 psi
	Klasa ogniotrwałości	EN 13501-1	Bfl-s1
		ASTM E 648	klasa 1
	Antypoślizgowość	DIN 51130	Klasa R9
	Antyelektrostatyczność	EN 61340-4-5, EN 61340-5-1.	Produkt antyelektrostatyczny < 2 kV
	Opór elektryczny	EN 61340-4-1, EN 61340-5-1.	Działanie elektroizolacyjne > 10 ¹¹ Ω
	Oczyszczalność z cząstek stałych	VDI 2083 cz. 9.1, ISO 14644-9	spadek ilości zanieczyszczeń cząstkami stałymi o 98,6%
	Oczyszczalność biologiczna	ISO 14698-1/GMP	klasyfikacja A
	Oddziaływanie mikroorganizmów na podłogę	VDE 846, GMP	Materiał obojętny i odporny
	Rozwój mikroorganizmów na powierzchni podłogi	VDE 846, ISO 14698-1/GMP	Materiał bakteriostatycznyklasyfikacja
Technika zastosowania:	<p>Wykładzina podłogowa wymaga aklimatyzacji w temperaturze miejsca montażu przed przyklejeniem do podłoża. W tym celu wykładzinę należy pozostawić w pomieszczeniu, w którym będzie montowana, na dobę przed przyklejeniem. Te same warunki otoczenia należy utrzymać przez 3 dni przed rozpoczęciem przygotowań do montażu, podczas montażu oraz po jego zakończeniu. Temperatura otoczenia nie może być niższa niż 18°C, zaś jeśli w pomieszczeniu panuje wysoka temperatura (> 30°C), konieczne jest jej ograniczenie (np. za pomocą wentylacji lub klimatyzacji). Wysoka temperatura w pomieszczeniu wpływa na czas reakcji kleju i jego wiązanie, a także może mieć wpływ na wymiary układanej wykładziny. Znaczne zmiany temperatury i wilgotności względnej wpływają nie tylko na czas reakcji kleju i wymiary wykładziny, mogą również grozić jej uszkodzeniem. Podobne niebezpieczeństwo występuje również w przypadku gwałtownych zmian temperatury i wilgotności otoczenia w trakcie użytkowania pomieszczeń z zainstalowaną wykładziną (użytkowanie wykładziny w warunkach niskiej temperatury powietrza i podkładu - poniżej 10°C - może powodować jej odkształcenie i prowadzić do odspojenia). Temperatura podłoża musi wynosić co najmniej 15°C. Względna wilgotność otoczenia musi zawierać się w granicach od 40% do 65%.</p> <p>USTAWIANIE:</p> <p>Na tyle na ile to możliwe oraz w zależności od szerokości rolek, szczeliny między pasmami powinny znajdować się z dala od miejsc możliwego intensywnego użytkowania. Wewnątrz</p>		

	<p>pomieszczeń pasma powinny być wyłożone w kierunku ściany z głównym oknem lub w kierunku wzdłużnym.</p> <p>KLEJENIE I DOPASOWYWANIE:</p> <p>Przykleić 24 godziny po ustawieniu. Stosować klej akrylowy emulsyjny. Nakładać przy użyciu zębatej łopaty do kleju typu A2 (Specyfikacja TKB) Żłobkowana kielnia ze współczynnikiem zużycia kleju 300 / 350 g/m². Aby uzyskać takie rozłożenie, należy regularnie wymieniać ostrza.</p> <p>ROZWIJANIE:</p> <p>Należy wykonać je w dwóch etapach:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ręcznie, przy użyciu korkowej prasy gładzącej. - Należy wygładzić całą powierzchnię walcem dociskowym 50 kg po zakończeniu montażu. <p>ZGRZEWANIE:</p> <p>Podczas klejenia pomiędzy pasmami należy zostawić małą przerwę (szerokości karty kredytowej) na potrzeby zgrzewania. Zgrzewanie chemiczne (SG 916) wymaga idealnie równych krawędzi. Przeprowadzić próbę przycinając elementy zachodzące na siebie podczas klejenia.</p> <p>WPROWADZANIE DO UŻYTKU:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Normalny ruch pieszy: odczekać 48 godzin - Przed przeniesieniem lub montażem mebli: odczekać 72 godziny - Nie należy używać mebli z gumowymi zakończeniami nóg. - Dla ogrzewania podłogowego, nie włączać ogrzewania przez 7 dni po instalacji.
--	---

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Wykładzina podłogowa PCV homogeniczna			
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Powłoka łatwa do konserwacji, - Wysoka odporność na plamy, - Wysoka odporność na działanie wózków na kółkach. 		
Zastosowanie:	Do stosowania w budynkach mieszkalnych, w obiektach służby zdrowia, w budynkach użyteczności publicznej, obiektach farmaceutycznych, gastronomicznych, przestrzeniach produkcyjnych (również dla przemysłu spożywczego).		
Dane techniczne:	Grubość całkowita	EN ISO 24346	2,00 mm
	Gramatura	EN ISO 23997	2800 g/m ²
	Norma / specyfikacja produktu	EN ISO 10581	-
	Klasyfikacja europejska	EN ISO 10874	klasa 34 - 43
	Klasa ogniotrwałości	EN 13 501-1	klasa Bfl-s1
	Antyelektrostatyczność	EN 1815	< 2 kV
	Antypoślizgowość	DIN 51130 / BGR 181	klasa R9
	Typ zawartości spoiwa	EN ISO 10581	typ I
	Izolacyjność akustyczna	EN ISO 717-2	5 dB
	Wgniecenie reszkowe (normatywne)	EN ISO 24343-1	< 0,10 mm
	Wgniecenie reszkowe (średnia wartość z pomiaru)	-	≈ 0,02 mm
	Próba odporności na kółka (typu W)	VDE 4918	Wynik poprawny
	Przewodność cieplna	EN ISO 10456	0,25 W/(m ² K)
	Odporność barw na światło	EN 20 105 - B02	≥ 6 st.
	Odporność chemiczna	EN ISO 26987	Wynik poprawny
	Właściwości antybakteryjne (E.coli - S. aureus - MRSA)**	VDE 22196	> 99 % hamuje rozwój
	Całkowita emisja LZO po 28 dniach	ISO 16000-6	< 10 µg/m ³
Technika zastosowania:	<p>Wymaga aklimatyzacji w temperaturze miejsca montażu przed przyklejeniem do podłoża. W tym celu wykładzinę należy pozostawić w pomieszczeniu, w którym będzie montowana, na dobę przed przyklejeniem. Te same warunki otoczenia należy utrzymać przez 3 dni przed rozpoczęciem przygotowań do montażu, podczas montażu oraz przez 7 dni po jego zakończeniu. Temperatura otoczenia nie może być niższa niż 18°C, zaś jeśli w pomieszczeniu panuje wysoka temperatura, konieczne jest jej ograniczenie (np. za pomocą wentylacji lub klimatyzacji). Wysoka temperatura w pomieszczeniu wpływa na czas reakcji kleju i jego wiązanie, a także może mieć wpływ na wymiary układanej wykładziny. Znaczne zmiany temperatury i wilgotności względnej wpływają nie tylko na czas reakcji kleju i wymiary wykładziny, mogą również grozić jej uszkodzeniem. Podobne niebezpieczeństwo występuje również w przypadku gwałtownych zmian temperatury i wilgotności otoczenia w trakcie użytkowania pomieszczeń z zainstalowaną wykładziną (użytkowanie wykładziny w warunkach niskiej temperatury powietrza i podkładu - poniżej 10°C - może powodować jej odkształcenie i prowadzić do odspojenia). Temperatura podłoża musi wynosić co najmniej 15°C. Względna wilgotność otoczenia musi zawierać się w granicach od 40% do 65%.</p> <p>UKŁADANIE NA OGRZEWANIU PODŁOGOWYM:</p> <p>Można układać na podłogach ogrzewanych, jeżeli temperatura powierzchni podłoża nie przekracza 28°C. Ogrzewanie podłogowe musi być włączone przez 3 dni przed montażem wykładziny i 7 dni po jego zakończeniu aby temperatura podłoża utrzymywała się w granicach 18-22°C. Następnie można stopniowo podnosić temperaturę do pożądanego poziomu. Wykonawca odpowiada za zachowanie powyższych wymagań, informując o nich klienta oraz mierząc temperaturę podłoża przed montażem, w jego trakcie i po jego zakończeniu. Zaleca się zaprotokołować fakt poinformowania klienta oraz wyniki pomiarów temperatury podłoża.</p> <p>RZYKLEJANIE WYKŁADZINY:</p>		

	<p>Wykładzinę należy przyklejać zgodnie z zaleceniami producenta kleju oraz instrukcją montażu. Należy przestrzegać czasu wietrzenia pomieszczenia, czasu przydatności kleju po otwarciu jego opakowania oraz używać pacy z zębem o zalecanej wielkości.</p> <p>ZGRZEWANIE SPOIN:</p> <p>Wykładziny podłogowe homogeniczne są łączone za pomocą sznura spawalniczego. Spoiny zgrzewa się po 24 godzinach od przyklejenia wykładziny do podłoża. Prawidłową spoinę uzyskuje się po wyfrezowaniu rowków za pomocą zakrzywionego noża do żłobienia. Dla sznura do zgrzewania spoin o średnicy 4 mm używa się noża o szerokości 3,3 mm. Wykładzinę frezuje się na ⅓ jej grubości. Do zgrzewania spoin wykładzin podłogowych zalecamy dyszę dobraną tak, aby kierowała strugę ciepła na spoinę zgrzewaną w sposób pozwalający uniknąć zeszklenia wykładziny po obu stronach spoiny.</p>
--	---

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Płytki ceramiczne podłogowe			
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Odporność na uszkodzenia mechaniczne, - Łatwość w utrzymaniu czystości. 		
Zastosowanie:	Można używać we wnętrzach, w pomieszczeniach zarówno w obiektach mieszkalnych jak i użyteczności publicznej.		
Dane techniczne:	Nasiąkliwość wodna	ISO 10545-3	> 10 %
	Klasa ogniotrwałości	PN-EN 13501-1:2019-2	Klasa A1
	Odporność na zginanie	ISO 10545-4	35 N/mm ²
	Ścieralność powierzchniowa	ISO 10545-7	PEI 4 – 2100 obrotów
	Klasa odporności chemicznej	EN ISO 10545-13	A
	Odporność na szok termiczny	ISO 10545-9	Wynik poprawny
	Odporność na pęknięcia właskowate	ISO 10545-11	Wynik poprawny
	Antypoślizgowość	DIN 51097 CEN/TS 16165 (A)	R10
Technika zastosowania:	<p>Proces układania należy rozpocząć od rozplanowania, ustalenia osi układania z uwzględnieniem dylatacji i ułożenia płytek „na sucho” na podłodze. Po rozplanowaniu zbieramy płytki i etapowo układamy na równomiernie rozprowadzoną zaprawę klejową. W karcie technicznej kleju powinna znajdować się informacja, czy jest on odpowiedni do zastosowania na ogrzewanie podłogowe. Zaprawę klejową należy rozprowadzić na wcześniej przygotowane podłoże. Warstwa zaprawy powinna mieć grubość nie większą niż zaleca producent kleju. W tym celu niezbędna jest paca grzebieniowa, która zapewni całkowite pokrycie strony montażowej płytek klejem (np. do max. grubości zaprawy klejowej 5 mm należy zastosować grzebień 10 lub 12 mm. Czas, po którym można użytkować wykonaną powierzchnię z płytek ceramicznych, uzależniony jest od parametrów zastosowanego kleju. Orientacyjnie wstępne wiązanie kleju występuje po 24 h. W celu przyspieszenia procesu należy zastosować zaprawy szybkowiązące. Producent kleju powinien również określić czas, po którym osiąga on pełną wytrzymałość użytkową.</p>		

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Płytki ceramiczne ściennie			
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Odporność na uszkodzenia mechaniczne, - Łatwość w utrzymaniu czystości. 		
Zastosowanie:	Można używać we wnętrzach, w pomieszczeniach zarówno w obiektach mieszkalnych jak i użyteczności publicznej.		
Dane techniczne:	Chłoność wody	ISO 10545-3	≤0,5%
	Klasa ogniotrwałości	PN-EN 12207	Klasa A1
	Odporność na złamanie	ISO 10545-4	≥ 1300 N
	Odporność na zginanie	ISO 10545-4	≥ 35 N/mm ²
	Ścieralność powierzchniowa	ISO 10545-7	PEI 4 – 2100 obrotów
	Rozszerzalność termiczna	ISO 10545-8	α ≤ 7*10 ⁻⁶ °C ⁻¹
	Odporność na zamrażanie	ISO 10545-12	Wynik poprawny
	Odporność na szok termiczny	ISO 10545-9	Wynik poprawny
	Odporność na pęknięcia włoskowate	ISO 10545-11	Wynik poprawny
	Antypoślizgowość	CEN/TS 16165 (annex B) DIN 51130	R10
Technika zastosowania:	<p>Proces układania należy rozpocząć od rozplanowania, ustalenia osi układania z uwzględnieniem dylatacji i ułożenia płytek „na sucho”. Po rozplanowaniu zbieramy płytki i etapowo układamy na równomiernie rozprowadzoną zaprawę klejową. Zaprawę klejową należy rozprowadzić na wcześniej przygotowane podłoże. Warstwa zaprawy powinna mieć grubość nie większą niż zaleca producent kleju. W tym celu niezbędna jest paca grzebieniowa, która zapewni całkowite pokrycie strony montażowej płytek klejem (np. do max. grubości zaprawy klejowej 5 mm należy zastosować grzebień 10 lub 12 mm. Czas, po którym można użytkować wykonaną powierzchnię z płytek ceramicznych, uzależniony jest od parametrów zastosowanego kleju. Orientacyjnie wstępne wiązanie kleju występuje po 24 h. W celu przyspieszenia procesu należy zastosować zaprawy szybkowiązące. Producent kleju powinien również określić czas, po którym osiąga on pełną wytrzymałość użytkową.</p>		

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Klej do płytek ceramicznych			
Właściwości:	- Wysoka przyczepność.		
Zastosowanie:	Można używać we wnętrzach, w pomieszczeniach zarówno w obiektach mieszkalnych jak i użyteczności publicznej.		
Dane techniczne:	Przyczepność do podłoża	EN 12004:2007+A1:2012	początkowa $\geq 0,5$ N/mm ²
			po zanurzeniu w wodzie $\geq 0,5$ N/mm ²
			po cyklach zamrażania – rozmrężania $\geq 0,5$ N/mm ²
	Klasa ogniotrwałości	PN-EN 13501-1:2019-2	E
Technika zastosowania:	W karcie technicznej kleju powinna znajdować się informacja, czy jest on odpowiedni do zastosowania na ogrzewanie podłogowe. Zaprawę klejową należy rozprowadzić na wcześniej przygotowane podłoże. Warstwa zaprawy powinna mieć grubość nie większą niż zaleca producent kleju. W tym celu niezbędna jest paca grzebieniowa, która zapewni całkowite pokrycie strony montażowej płytek klejem (np. do max. grubości zaprawy klejowej 5 mm należy zastosować grzebień 10 lub 12 mm. Czas, po którym można użytkować wykonaną powierzchnię z płytek ceramicznych, uzależniony jest od parametrów zastosowanego kleju. Orientacyjnie wstępne wiązanie kleju występuje po 24 h. W celu przyspieszenia procesu należy zastosować zaprawy szybkowiązące. Producent kleju powinien również określić czas, po którym osiąga on pełną wytrzymałość użytkową.		

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Sufit podwieszany medyczny		
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Wysoka łatwość czyszczenia. - Duża odporność chemiczna. 	
Zastosowanie:	Płyta przeznaczona do stosowania w pomieszczeniach medycznych najwyższego ryzyka np. oddziały intensywnej terapii, sale operacyjne.	
Dane techniczne:	Normy	PN-EN 520+A1:2012, PN-EN 14195,
	Izolacyjność akustyczna	≤ 56 dB
	Współczynnik przewodzenia ciepła [λ]	0,25 W/(m*K)
	Reakcja na ogień	B-s1, d0
	Klasa odporności ogniowej	EI 60/ EI 120
	Odporność chemiczna	ISO 2812-1 Wynik poprawny
	Klasa czystości mikrobiologicznej M1	NF S 90-351:2013 Strefa 4
Technika zastosowania:	<p>Na połączeniu ze ścianą zastosować profil obwodowy UD opcjonalnie jako pomoc montażowa lub obligatoryjnie w przypadku wymaganej odporności ogniowej. Profile obwodowe, stykające się z sąsiednimi elementami budynku należy przed przykręceniem podkleić taśmą akustyczną z uwagi na izolacyjność akustyczną. Rozstaw punktów mocowania profili obwodowych ≤ 1 m. Podwieszenie</p> <p>a) Wieszak bezpośredni regulowany, wieszak bezpośredni lub wieszak noniuszowy: Mocowanie do stropu:</p> <ul style="list-style-type: none"> • drewnianego: wkręt uniwersalny FN do belek drewnianych, • żelbetowego: stalowy łącznik rozporowy GS, • z innych materiałów budowlanych: łącznik odpowiedni do rodzaju podłoża oraz obciążeń. <p>b) Wieszak bezpośredni akustyczny regulowany lub wieszak bezpośredni akustyczny: Mocowanie do stropu:</p> <ul style="list-style-type: none"> • drewnianego: wkręt uniwersalny FN 4,3x65 mm do belek drewnianych, • z innych materiałów budowlanych: łącznik odpowiedni do rodzaju podłoża oraz obciążeń. <p>Profile główne skrócić z wieszakami i wyrównać do odpowiedniej wysokości. Połączenie profili: profile główne CD połączyć z profilami nośnymi CD za pomocą łączników krzyżowych lub łączników kotwowych.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Profile nośne i obwodowe zabezpieczyć od dołu taśmą z ołowiem. 	

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Folia PCV			
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Odporność na nacisk i wytrzymałość na uderzenia. - Odporność na warunki atmosferyczne. 		
Zastosowanie:	Przeznaczona do wykonywania izolacji fundamentów przed wilgocią z gruntu, posadzek w halach przemysłowych, handlowych i magazynowych. Folię można również stosować do izolacji ścian zewnętrznych w nowo wybudowanych obiektach, jak i do wykonywania hydroizolacji starych budynków, do izolacji w środowisku o wysokim stopniu agresywności (występowanie kwasów nieorganicznych, zasad i ich soli), jako warstwę ochronną lub oddzielającą w konstrukcji podłogi.		
Dane techniczne:	Normy	PN-EN 13967	
	Wodoszczelność dla wody w stanie ciekłym, 400 kPa	PN-EN 1928 metoda B	spełnia wymagania
	Odporność na obciążenie statyczne	PN-EN 12730 metoda B	spełnia wymagania 20 kg
	Wytrzymałość na rozciąganie	PN-EN 12311-2 metoda B	$\geq 12 \text{ N/mm}^2$
	Rozciągliwość	PN-EN 12311-2 metoda B	$\geq 180 \%$
	Wpływ sztucznego starzenia na wodoszczelność	PN-EN 1296 PN-EN 1928	spełnia wymagania
	Klasa ogniotrwałości	PN-EN 13501-1:2019-2	E
Technika zastosowania:	Folię montuje się zgodnie z zasadami opisanymi w Instrukcji konstrukcyjnej i technologicznej producenta, obowiązującej w momencie przeprowadzania izolacji. Folię można łączyć metodą zgrzewania gorącym powietrzem. Układanie i łączenie folii należy przeprowadzać w temperaturze powyżej 0 °C.		

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Folia kubetkowa		
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Odporność na nacisk i wytrzymałość na uderzenia. - Odporność na rozrywanie, łamanie, ścieranie, dziurawienie. - Odporność na działanie grzybów, bakterii glebowych i chemikaliów. 	
Zastosowanie:	<p>Przeznaczona do wykonywania izolacji pionowej fundamentów, ścian, stropów mających bezpośredni kontakt z podłożem.</p> <p>Folię można stosować jako izolację tarasów, podłóg lub jako warstwę odprowadzającą wodę z konstrukcji dachów zielonych.</p>	
Dane techniczne:	Normy	EN 13967:2012
	Wodoszczelność	2 kPa
	Odporność na obciążenie statyczne	spełnia wymagania 20 kg
	Wytrzymałość na ściskanie	≥ 150 kN/m ²
	Wodoszczelna po działaniu chemikaliów	spełnia wymagania
	Wpływ sztucznego starzenia na wodoszczelność	spełnia wymagania
	Klasa ogniotrwałości	PN-EN 13501-1:2019-2 F
Technika zastosowania:	<p>Folia powinna być przechowywana w pomieszczeniach suchych, przewiewnych, z dala od urządzeń grzejnych, w sposób zapewniający bezpieczeństwo składowania i niezmiennosć właściwości technicznych wyrobu.</p> <p>Folię kubetkową należy łączyć ze sobą na tzw. zakładki obejmujące przynajmniej 3-5 rzędów wypustek. Dzięki temu powstanie szczelna bariera ochronna. Wypustki zostały tak przygotowane, że łatwo wchodzi jedna w drugą, doskonale do siebie pasują. Zakładki należy stosować zarówno w połączeniach poziomych jak i pionowych folii. Należy tak dobierać izolację do powierzchni, żeby zminimalizować ilość połączeń, zakładek w miejscu stosowania izolacji. Folię kubetkową należy przymocować do podłoża za pomocą specjalnych gwoździ lub wkrętów, jednocześnie pamiętając o zastosowaniu podkładek uszczelniających. Mocowania folii do muru należy stosować w odległości ok. 60 cm od siebie, zawsze w środku wypustki (czyli w miejscu styku ze ścianą). Izolacja musi stanowić ciągły i szczelny układ oddzielający budynek od wody.</p> <p>Stosowanie folii powinno być zgodne z projektem technicznym obiektu opracowanym zgodnie z obowiązującymi przepisami budowlanymi, uwzględniającym właściwości techniczne folii.</p>	

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Papa asfaltowa zgrzewalna podkładowa		
Właściwości:	<ul style="list-style-type: none"> - Odporność na nacisk i wytrzymałość na uderzenia. - Odporność na rozrywanie, łamanie, ścieranie, dziurawienie. - Odporność na warunki atmosferyczne. 	
Zastosowanie:	Przeznaczona do wykonywania izolacji dachowych jako warstwa podkładowa wielowarstwowych pokryć dachowych na podłożach betonowych oraz do wykonywania izolacji przeciwwilgociowych - izolacji poziomych posadzek, fundamentów, wylewek betonowych, tarasów i płyt stykających się z gruntem oraz izolacji pionowych podziemnych części budynków w warunkach braku oddziaływania ciśnienia hydrostatycznego wody.	
Dane techniczne:	Normy	PN-EN 13707+A2:2009 PN-EN 13969+A1:2007
	Przenikanie pary wodnej μ	20 000
	Wytrzymałość złączy na oddzieranie: <ul style="list-style-type: none"> - Kierunek podłużny - Kierunek poprzeczny 	100 +/- 50 N 100 +/- 50 N
	Wytrzymałość złącza na ścinanie: <ul style="list-style-type: none"> - Zakład podłużny - Zakład poprzeczny 	250 +/-200 N/50 mm 350 +/-200 N/50 mm
	Maksymalna siła rozciągająca: <ul style="list-style-type: none"> - Kierunek wzdłuż - Kierunek poprzeczny 	350 +/-200 N/50 mm 250 +/-200 N/50 mm
	Odporność chemiczna	PN-EN 1369+A1:2007 spełnia wymagania
	Wpływ sztucznego starzenia na wodoszczelność	spełnia wymagania
	Klasa ogniotrwałości	PN-EN 13501-1:2019-2 E
Technika zastosowania:	<p>Przewozić i magazynować w pozycji stojącej w jednej warstwie. Przechowywać w warunkach chronionych przed zawilgoceniem i nadmiernym nasłonecznieniem oraz w odległości co najmniej 120 cm od grzejników i innych źródeł ciepła.</p> <p>Przy wykonywaniu izolacji przeciwwilgociowych poziomych i pionowych liczbę warstw papy ustalać w oparciu o istniejące warunki gruntowo-wodne panujące w miejscu posadowienia budowli oraz uwzględniając poziom jej posadowienia. Rozwijać i układać w temperaturze otoczenia 5-35° C.</p> <p>Przed przystąpieniem do układania papa powinna być przechowywana w temperaturze nie niższej niż 18°C przez okres nie krótszy niż 24 godziny. Przed przystąpieniem do układania papa powinna być rozwinięta na płaskim podłożu dla rozprostowania, by uniknąć garbów po ułożeniu jej na podłożu.</p> <p>Podłoże musi być czyste, równe, wolne od zanieczyszczeń o wilgotności nie większej niż 5% uprzednio zagruntowane asfaltowym środkiem do gruntowania. Podłoża betonowe wykonane na warstwie izolacji cieplnej wykonanej ze styropianu gruntować asfaltowymi środkami nie zawierającymi rozpuszczalników organicznych.</p> <p>Mocować na zakładach o szerokości co najmniej 10cm metodą zgrzewania lub metodą mechaniczną (przy pomocy taczników). Dopuszcza się dodatkowe przymocowanie górnych krawędzi pasm papy izolacji pionowych mechanicznie pod warunkiem zabezpieczenia miejsc mocowania masą asfaltową. Izolacje poziome tarasów zalecamy wykonać jako co najmniej dwuwarstwowe, gdzie pierwsza warstwa układana jest luźno na warstwie izolacji cieplnej, a druga warstwa jest mocowana za pomocą zgrzewania. Nie gruntować warstwy izolacji cieplnej.</p> <p>Kolejne warstwy dowolnych izolacji n-warstwowych należy mocować z przesunięciem pasm papy w kolejnych warstwach względem pasm warstw poprzednich o wielkość równą 1/n szerokości pasma.</p> <p>Dociskając do podłoża walekiem dekar skim. Niedopuszczalne jest dociskanie papy do podłoża butami lub narzędziami i przedmiotami do tego celu nie przeznaczonymi. W celu zapewnienia funkcjonalności izolacji przeciwwilgociowych izolacje pionowe i poziome należy ze sobą odpowiednio łączyć, załamania i naroża odpowiednio wyoblić, a przejścia</p>	

	<p>slupów, przewodów i innych elementów konstrukcyjnych przez warstwy izolacji odpowiednio uszczelnić.</p> <p>Zalecamy chronić izolacje pionowe przed uszkodzeniami mechanicznymi mogącymi powstać przy zasypywaniu wykopu gruntem wykonując ścianki dociskowe lub stosując osłony z płyt z polistyrenowej pianki ekstrudowanej, płyt styropianowych, folii kubekowej lub innych nadających się do tego celu materiałów.</p> <p>Nie stosować papy w warunkach oddziaływania substancji powodujących rozpuszczanie lub rozkład chemiczny asfaltu, np. chloroformu, benzenu, toluenu, produktów ropopochodnych, stężonego kwasu siarkowego, kwasu azotowego, kwasu masłowego, kwasu oleinowego, fenoli oraz pirydyny i jej pochodnych.</p> <p>Całość prac izolacyjnych powinna być wykonywana zgodnie z aktualnie obowiązującymi regulacjami prawnymi z zakresu budownictwa, w tym aktualnymi normami przez osoby wykwalifikowane w zakresie wykonywania robót izolacyjnych, a gdy to konieczne, pod nadzorem osoby uprawnionej.</p> <p>Regulacje prawne z zakresu budownictwa, normy oraz projekt inwestycji budowlanej należy traktować zawsze jako dokumenty nadrzędne w stosunku do naszych zaleceń.</p>
--	--

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Papa precipożarowa NRO			
Właściwości:	- Hamuje rozprzestrzenianie się ognia.		
Zastosowanie:	Do wykonywania jednowarstwowych wodochronnych pokryć dachowych.		
Dane techniczne:	Normy	PN-EN 13707:2006	
	Odziaływanie ognia zewnętrznego	PN-ENV 1187:2004 PN-EN 13501-5:2006	BRoof(t1)
	Wodoszczelność po rozciąganiu w niskiej temperaturze	PN-EN 13897:2006	10%
	Wytrzymałość złączy na oddzieranie: - Zakład podłużny - Zakład poprzeczny	PN-EN 12316:2001	300 ± 100 N/50 mm 400 ± 100 N/50 mm
	Wytrzymałość złączy na ścinanie: - Zakład podłużny - Zakład poprzeczny	PN-EN 12317:2001	900 ± 200 N/50 mm 900 ± 200 N/50 mm
	Właściwości mechaniczne przy rozciąganiu: maksymalna siła rozciągająca - Kierunek wzdłuż - Kierunek poprzeczny	PN-EN 13111-1:2001	900 ± 100 N/50 mm 800 ± 100 N/50 mm
	Właściwości mechaniczne przy rozciąganiu: wydłużenie - Kierunek wzdłuż - Kierunek poprzeczny	PN-EN 12311-1:2001	50 ± 10 % 50 ± 10 %
	Przenikanie pary wodnej μ	PN-EN 1931:2002 PN-EN 13707:2006	20
Technika zastosowania:	<p>WARUNKI UKŁADANIA: Papę należy układać w temperaturze nie niższej niż 0°C, nie należy układać w przypadku mokrej powierzchni dachu, jej oblodzenia, podczas opadów atmosferycznych oraz przy silnym wietrze.</p> <p>WARUNKI ZASTOSOWANIA: Wykonanie izolacji wodochronnych z zastosowaniem papy powinno odbywać się według projektu technicznego opracowanego zgodnie z obowiązującymi przepisami budowlanymi, z uwzględnieniem szczegółowych wytycznych zwartych w instrukcjach producenta.</p> <p>PRZECHOWYWANIE: Rolki papy należy przechowywać w pomieszczeniach krytych, chronione przed zawilgoceniem i przed działaniem promieni słonecznych lub źródeł ciepła. Rolki należy układać na równym podłożu w pozycji stojącej w jednej warstwie.</p> <p>TRANSPORT: Rolki papy należy przewozić krytymi środkami transportu, układane w jednej warstwie w pozycji stojącej, zabezpieczone przed przewracaniem się i uszkodzeniem. Rolki należy układać w sposób uniemożliwiający przemieszczanie się podczas transportu.</p>		

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Płyty styropianowe			
Właściwości:	- Produkowane metodą spieniania polistyrenu.		
Zastosowanie:	Ściany fundamentowe oraz podłoga na gruncie. Zewnętrzna izolacja cieplna fasad. Izolacja cieplna na powierzchni ściany szkieletowej, w szczelinie zamkniętej ściany trójwarstwowej, w szczelinie wentylowanej ściany trójwarstwowej. Ocieplanie wieńców i nadproży, loggi balkonowych, ościeży, wszelkich ścian warstwowych, wypełnianie dylatacji. Izolacje dachów i podłóg, ścian z okładziną i wentylowaną szczeliną powietrzną, ścian z zewnętrznymi zepsolonymi systemach ocieplenia, nadproży i ościeży, stropów od spodu, pod konstrukcję nośną.		
Dane techniczne:	Normy	EN 13163:2012+A1:2015-03	
	Opór cieplny	0,25-0,85 m ² K/W	
	Klasa reakcji na ogień	PN-EN 1195-2	E
	Współczynnik przewodzenia ciepła [λ]	PN-EN 12667	≤ 0,36 W/(m*K)
	Wytrzymałość na zginanie	PN-EN 12089	≥ 75 kPa
	Wytrzymałość na ścinanie	≥ 50 kPa	
	Wytrzymałość na rozciąganie prostopadle do powierzchni czołowych	PN-EN 1607	≥ 80 kPa
Montaż:	<p>Płyty styropianu hydrofobowego należy mocować tylko i wyłącznie za pomocą kleju nie zawierającego rozpuszczalników.</p> <p>Na stronie montażowej płyt styropianowych należy nałożyć zaprawę klejącą cało-powierzchniowo lub metodą „na placki”. Dopuszcza się nakładanie metodą punktowo-pasmową pod warunkiem, że pasma będą aplikowane na dwóch krawędziach w sposób umożliwiający odprowadzanie wilgoci lub samymi pasmami. Strona montażowa to specjalnie oznaczona strona płyt, na którą należy nakładać klej. Strzałki wskazują kierunek prawidłowego montażu płyty. W przypadku płyt przyklejanych powyżej gruntu klej należy nakładać zgodnie z wytycznymi ETICS, tj. punktowo-obwodowo. Zaprawę klejącą nanosi się jedynie na powierzchnię płyt izolacyjnych, nigdy na podłoże. Płyty styropianu należy układać mijankowo, tj. z przesunięciem o połowę płyty, starannie i ciasno. Szczególną uwagę należy zwrócić na układanie płyt w narożnikach. Po nałożeniu masy klejącej na płytę należy ją przykleić mocno dociskając. Niedopuszczalne jest poruszanie płytami po kilku minutach od przyklejenia.</p>		

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Narożnik aluminiowy z siatką		
Właściwości:	- Odporność na warunki atmosferyczne.	
Zastosowanie:	Część systemu ociepleń. Służy do ochrony naroży budynków przed uszkodzeniami. Umożliwia równe wyprowadzenie krawędzi.	
Dane techniczne:	Temperatura stosowania i podłoża	+5°C ÷ +25°C
Montaż:	Przymocowanie aluminiowych elementów w zaprawie klejowej do siatek. Narożnik z siatką osadza się na zaprawie. Połączenie skrzydełek siatki narożnika z siatką systemową – należy nałożyć jedną na drugą, ale nie ma konieczności przekładania siatki zbrojącej na kolejną ścianę.	

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Klej do styropianu i siatki		
Właściwości:	- Bardzo dobra przyczepność. - Odporność na warunki atmosferyczne.	
Zastosowanie:	Część systemu ociepleń. Służy do przyklejania styropianów (w tym grafitowych) do podłoży mineralnych np. prefabrykatów żelbetowych, betonu, elementów ceramicznych, keramzytobetonowych, gazobetonowych, kamieni naturalnych, tynków cementowych, wapiennych i cementowo-wapiennych itp. powierzchni oraz do zatapiania siatki zbrojącej. Może być stosowany do wykonywania systemów ociepleń zarówno budynków nowych jak i poddawanych renowacji.	
Dane techniczne:	Przyczepność do podłoża	≥ 0,25 MPa
	Przyczepność do styropianu	≥ 0,08 MPa
	Temperatura stosowania i podłoża	+5°C ÷ +30°C
Montaż:	<p>Każde podłoże musi być zwarte, równe, nośne, suche, czyste i bez warstw zmniejszających przyczepność (tłuszcz, pył, kurz, itp.). Stare, „luźne” tynki, złuszczone farby i inne zabrudzenia usunąć. Niewielkie nierówności i ubytki można naprawić klejem. Naprawy podłoża należy zakończyć najpóźniej na 1 dzień przed przyklejeniem płyt styropianowych; im grubsza warstwa zaprawy tym dłuższy czas do przyklejania styropianu (przyjmując zasadę: ok. 1 dzień na każdy 1 mm grubości zaprawy). Do naczynia zawierającego zalecaną ilość wody wsypać zawartość worka i mieszać przez 3-5 minut wolnoobrotowym mieszadłem elektrycznym do uzyskania jednolitej konsystencji. Odstawić klej na ok. 2-3 minuty i ponownie wymieszać. Zaprawa nadaje się do mieszania w betoniarkach. W takim przypadku czas mieszania należy wydłużyć do ok. 10 minut. Konsystencję materiału można dostosować dolewając wodę, ale w ilości nie przekraczającej górnego limitu. Przygotowywać porcje zaprawy, które zostaną zużyte w ciągu ok. 2 godzin. Zgęstniałą w tym czasie zaprawę należy wymieszać bez dodawania wody. Jeżeli podłoże jest równe, klej uniwersalny. należy nałożyć cienką warstwę na płytę styropianową i rozprowadzić równomiernie pacą zębatą o zębach 10-12 mm. W pozostałych przypadkach zaprawę należy rozprowadzić obwodowo w odległości ok. 5 cm od krawędzi płyt i dodatkowo nałożyć od 3 do 6 placków równomiernie na jej powierzchni. W efekcie zaprawa powinna pokrywać co najmniej 40% płyty. Następnie płytę styropianową należy przykleić do ściany lekko ją dociskając i wyrównać tak, aby ściśle przylegała do sąsiadujących płyt. Kolejne przyklejane rzędy płyt powinny być przesunięte względem poprzednich tak, żeby pionowe połączenia płyt zachowały układ mijankowy. Płyty należy przyklejać zaczynając od listwy startowej na dole elewacji. Ewentualne kołkowanie oraz szlifowanie płyt i przyklejanie siatki zbrojącej należy rozpocząć nie wcześniej niż po dwóch dniach od przyklejenia styropianu. Zastosowane łączniki mechaniczne muszą być odpowiednio dobrane do rodzaju podłoża i zgodne z projektem technicznym ocieplenia.</p>	

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Siatka elewacyjna		
Właściwości:	- Nierozprzestrzeniająca ognia.	
Zastosowanie:	Część systemu ociepleń. Służy do wykonywania warstwy zbrojonej w systemach ociepleń. Do zastosowania w przypadku konieczności dodatkowego wzmocnienia elewacji, np. w obrębie cokołów.	
Dane techniczne:	Temperatura stosowania i podłoża	+5°C ÷ +25°C
Montaż:	Siatkę należy przechowywać w suchych warunkach, w oryginalnych, nieuszkodzonych opakowaniach. Układać w pozycji pionowej, w temperaturze od +5°C do +50°C. Prace z siatką należy przeprowadzać suchych warunkach, przy temperaturze powietrza i podłoża od +5°C do +25°C. Zaprawę należy rozprowadzać równomiernie na powierzchni płyt używając pacy wyposażonej w zęby 10-12 mm. Tak przygotowana warstwa powinna być bezzwłocznie pokryta siatką z włókna szklanego, a następnie zatopiona przy użyciu pacy metalowej. Po tych czynnościach szpachlujemy warstwę do uzyskania odpowiedniej gładkości. Idealnie zamontowana siatka powinna być niewidoczna oraz całkowicie zatopiona w zaprawie klejącej. Konieczne jest zachowanie zakładów sąsiednich pasów siatki, które powinny wynosić ok. 10 cm. Co ważne, pozostawione zakłady nie mogą pokrywać się ze spoinami między styropianowymi płytami.	

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Żaluzje techniczne		
Właściwości:	- Nierozprzestrzeniająca ognia.	
Zastosowanie:	Przeznaczone do wykonywania zewnętrznych i wewnętrznych okładzin ściennych i sufitowych w budynkach nowowznoszonych i modernizowanych, w zakresie wynikającym z właściwości technicznych określonych w Aprobacie Technicznej.	
Dane techniczne:	Klasa reakcji na ogień	A1
	Rozprzestrzenianie ognia	NRO
Montaż:	<p>Należy zwrócić szczególną uwagę na zachowanie prostoliniowości trawerszyn pozwalającej na uzyskanie idealnie płaskiej powierzchni. Praktyczną metodą kontroli prostokątności rusztu i paneli jest regularna kontrola przekątnych podczas montażu. Dopuszczalne odchyłki zależą od typu listwy, w praktyce nawet małe odchylenie od prostoliniowości może prowadzić do widocznego odkształcenia listwy. Trawerszyny produkowane są w odcinkach 4mb Szyny montażowe (trawerszyny) mogą być montowane:</p> <ul style="list-style-type: none"> • bezpośrednio do konstrukcji ściany za pomocą odpowiednio dobranych kołków lub kotew • do podkonstrukcji z kształtowników wg. projektu. Elementy takie jak: sposób kotwienia trawerszyn, rodzaj elementów kotwiących, przekroje i grubości elementów podkonstrukcji powinny być określone w projekcie. <p>Jako elementy kotwiące mogą być stosowane konstrukcyjne kotwy lub kołki dopuszczone do obrotu i stosowania.</p> <ul style="list-style-type: none"> - odległości między szynami montażowymi nie mogą przekraczać 0,9m. - odległości między punktami podparcia trawerszyny w zależności od przewidywanych obciążeń wg projektu, zalecany jest rozstaw mocowania co 300mm. <p>Zaleca się stosowanie paneli długości nie przekraczającej 6mb. Istnieje możliwość zastosowania dłuższych wyrobów jednak wymaga to zastosowania szczególnych środków ostrożności podczas montażu (między innymi ze względu na możliwość przetłamania).</p>	

KARTA TECHNICZNA MATERIAŁU

Stalowe linki do roślinności pnącej		
Właściwości:	- Nierdzewne.	
Zastosowanie:	Pozwalają tworzyć proste podpory dla niektórych gatunków pnączy. Pnącza mogą ozdabiać fasady, tworzyć zielone ściany, z ich pomocą możemy zagospodarować pionowe powierzchnie.	
	średnica	3-6 mm
Montaż:	<p>Linę należy starannie rozwijać, nie rozciągać, nie wyciągać z kłębka. Najlepiej ciąć ją na bieżąco, z niedużym zapasem, stosując nożyce do cięcia lin lub szfilierkę kątową z tarczą do stali nierdzewnej. Linę odcinać kilka centymetrów za zaciskami, a końcówki zabezpieczyć opaską z folii termokurczliwej (odcinek ok 1 cm nasadzić na wolny koniec liny i podgrzać zapalniczką).</p> <p>Liny nie wymagają mocnego naciągania, jedynie takiego, które wyeliminuje optyczny efekt luźnej liny. Ściągacze (śruby rzymskie) instalować rozkręcone w 70-80%. Po naciągnięciu lin końcówki ściągacza zabezpieczyć nakrętkami kontrującymi. W układach olinowania bez ściągaczy, liny można naciągać dobrymi kombinerkami lub najlepiej niedużym imadłem ślusarskim. W miejscu ścisku lina może się odkształcać i rozplatać, dlatego należy ją chwytać za miejscem gdzie przewidujemy jej odcięcie.</p> <p>Dostarczane mocowania są skręcone wstępnie. Należy je skręcić precyzyjnie zgodnie z parametrami i potrzebami. Końcówki mocowań - ucho, zacisk krzyżowy - należy w trakcie montażu mocno zakontrować nakrętką. Mocowania dwugwintowe wkręcać „za ucho” lub śrubokrętem umieszczonym w szczelinie zacisku krzyżowego.</p> <p>Należy unikać łączenia różnych gatunków stali gdyż miejsca styku takich elementów są bardziej narażone na korozję. Mocując nierdzewne elementy na konstrukcjach ocynkowanych warto zadbać o warstwę izolacyjną między tymi materiałami. Ewentualna obróbka - cięcie, czy szlifowanie, powinna być przeprowadzana narzędziami do stali nierdzewnej; nie należy stosować tarcz użytych uprzednio do obróbki stali węglowe.</p> <p>Mocując kotwy chemiczne należy ściśle przestrzegać zaleceń producenta. Bardzo ważne jest usuwanie zwiercin i dokładne czyszczenie otworów.</p>	